Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

JT LEGAL INDOCHINE № 183

NĂM THỨ MƯỜI BỐN. — SỐ THỨ 2778 — Mục số | 報刊 — NGÀY THỨ BẢY 21 và THỨ HAI 23 JUIN 1926

Trung Bắc Tân Văn

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

	HANOI						
	Ấn-độ, Nam-dương, Nouvelle-Calédonie, Trung-Hoa	Nhật-bản, Nam-kỳ, Cao-miên, Ai-lao	Pháp, Thuộc-địa Pháp, Algérie	Hồi-giáo, Đức, Pháp và các thuộc-địa Pháp	Hoa-kỳ, Phi-luật-tân, Hawaï, Nam-Phi	Nước ngoài
Một năm. .	6$00	6$90	6$30	6$30	6$60	12$00
Các làng và						
Các công-sở	»	8.00	8.00	8.00	9.00	»
Sáu tháng. .	3.00	3.50	3.20	3.20	3.30	6.00
Ba tháng . .	1.50	1.75	1.60	1.60	1.65	3.00
Một tháng. .	0.50	0.60	0.55	0.55	0.60	1.00

Les abonnements partent du 1er et du 16 de chaque mois

Toutes les lettres destinées à la rédaction doivent être adressées au directeur
61-63, Rue du Coton, Hanoi

Fondateur : P. H. SCHNEIDER
Directeur : NGUYỄN-VĂN-VĨNH
Rédacteur en chef : PHẠM-HUY-LỤC
Administrateur gérant : NGUYỄN-V-LOÃN

Adresse télégraphique : TRUNG-BẮC-TÂN-VĂN HANOI
TÉLÉPHONE N° 150

ANNONCES
Réceptions à raison de 3 mots par centimètre de hauteur, sur 0$05 de large.
4e page
Une seule insertion. . . . 0$30 le c/m
Par contrat annuel
Par centimètre et par insertion. . . . . 0$18 le c/m
Réclame dans la 1re page. . . . 2$ la ligne
Annonces judiciaires et légales. 1$50 le c/m
On traite à forfait pour les contrats importants.

Giữ gìn sự ăn uống là một cách phòng dịch tả rất hiệu-nghiệm

Trong mấy hôm nay, ở thành-phố Hà-nội ta, bệnh dịch tả phát ra nghe chừng cũng đã dữ, người không may mắn phải bệnh ấy hình như cũng đã nhiều, cu-dân trong thành-phố cũng đã thấy nháo nhác lo sợ, sinh ra những tiếng phao đồn nhảm nhí, và nhiều nơi đã thấy đánh trống đốt pháo rộn rịp ở các phố phường; cũng đã thấy nhiều người tránh về nhà quê, bay là đi các nơi xa cho rộng rãi mát-mẻ; những người vì tình cảnh bó buộc không thể dời bỏ thành-phố Hà-nội được, thì nhiều người lo tiêm thuốc phòng giữ trước.

Cứ theo như lời các y-khoa bác-sĩ nói, thì bệnh dịch tả này, là vì trùng bệnh tả theo vị ăn vị uống mà vào người. Như thế thì cái vì trùng bệnh dịch tả này, cũng có phần để phòng giữ hơn các thứ vi-trùng khác nhiều lắm. Tuy phòng giữ thật là nhiều cách, mà sự ăn uống cẩn-thận là một sự thiết cốt thứ nhất.

Gặp những khi thiên-tai lưu hành như thế, chính-phủ rất lấy làm quan-hệ, rất lưu tâm săn-sóc và tìm hết phương-pháp để giữ sự khỏe mạnh cho nhân-dân. Trước vài tuần lễ đây, khi nghe tin ở Bắ-kỳ đã có vài nơi phát bệnh dịch tả, quan Đốc-lý Hà-nội đã có lệnh răn bảo cư-dân trong thành-phố ấu ở phải cho sạch sẽ cẩn-thận; mới vài hôm nay, lại có lệnh cấm không cho bán các thứ quả ở trong thành-phố; và lại một tuần lễ ba lần tiêm thuốc phòng dịch cho người bản xứ mà không bắt trả tiền. Nhân-dân ta đối với sự tật dịch gớm ghê như thế, ai lại chẳng biết lo biết sợ, chỉ khốn vì vẫn biết lo sợ, mà phần nhiều người thì cách phòng giữ không phải đường. Những người có lòng mê tín, thì cứ đổ cho là việc qui thần, chỉ lo những sự cúng lễ để trừ tà tống ôn, tốn tiền bạc, mất thì giờ, mà về sự thực thì không có ích-lợi chút nào cả. Còn nhiều người thì tuy không tin những chuyện hão huyền, mà vẫn cứ theo cái thói cũ cẩu-thả, không biết trọng phép vệ sinh, nhà cửa không chịu giữ cho sạch sẽ, nhất là về sự ăn uống lại gặp sao hay vậy, chẳng biết kiêng khem gìn giữ gì, đó thật là một sự khó dại đáng phàn nàn lắm.

Bà con ta ở trong thành-phố, bốn phía đường bị bệnh dịch tả vây bọc này, những cách phòng giữ công cộng, như các đường đi lối lại ở các tàu thủy xe hỏa phải giữ gìn, ở chợ Đồng-xuân phải kiểm soát vân vân, chắc là chính-phủ cũng đã xét đến mà thi hành dần dần. Còn về phần riêng một người và một nhà, bà con ta tưởng cũng nên biết cách và hết sức phòng giữ, mà phòng giữ thì phải cốt sự ăn uống làm đầu. Trước hết là nước uống, phải uống nước đun sôi rồi, thầy tỳ vũ lỗ, thường thường hay uống nước ấ, đó là một sự rất nguy hiểm, phải nhất thiết nghiêm cấm, trước khi ăn phải nên rửa tay rửa môi và súc miệng. Thứ đến các thứ rau cỏ thì không nên để sống, phải nấu cho thật chín rồi sẽ ăn. Sau hết đến các thứ quả xanh phải hết sức ngăn cấm con trẻ đừng cho ăn mới được.

Những cách phòng giữ về sự ăn uống như thế, thật là giản dị đơn sơ, người nào cũng có thể làm được, nhà nào cũng có thể giữ được. Mà người mình thì hoặc có người vì tính quen cẩu-thả mà không chịu làm, hoặc có người thì vẫn chưa tin mà cho là việc không cần thiết. Có nghĩ đâu rằng các nhà y-học bên Thái-tây, về các thứ vi-trùng làm hại người, đã dụng công nghiên cứu bao nhiêu năm, đã từng kinh nghiệm biết bao nhiêu lần, cái gì cũng tuy đã từng làm, mắt đã từng thấy, chớ không phải chỉ mập mờ dựa dẫm như lối làm thuốc của ta. Vậy cách phòng giữ về sự ăn uống đã kể ở trên kia, ký-giả xin trích những sự cốt yếu thứ nhất ở trong lời dặn của các nhà y-khoa bác-sĩ, để nhắc lại cho bà con ta cùng nhớ mà tuân theo. Ngoài những cách ấy, lại còn nhà cửa phải cho sạch sẽ, ăn ngủ phải có chừng mực, cũng là cách phòng giữ khác, ai giữ được đến đâu lại càng hay đến đấy,

Trong sách chữ nho có câu: « Tự mình gây lấy điều tai họa, thì không thể tránh được »; Tục ngữ Tàu có câu: « Bệnh theo miệng vào »; lại có câu: « Khi đã đau rồi mà biết tìm thuốc, sao bằng khi chưa đau mà biết giữ gìn ». Những lời ấy dạy người ta cái cách giữ mình phòng bệnh, ý nghĩa thật là sâu xa. Vậy bà con ta tưởng nên tuân hành những cách để phòng của các nhà y-khoa bác-sĩ, và ngẫm nghĩ những lời răn dạy của những người lịch duyệt đời xưa, cùng nhau hết sức giữ gìn, để cùng hưởng cái phúc bình yên vô sự ở cái lúc thiên-tai lưu hành này.

H. T. B.

GỐC TÍCH CỦA NGƯỜI DA ĐỎ Ở MỸ CHÂU

Hai nhà bác học nước Anh và Hoa-kỳ, là bác sĩ Gann, và giáo sư Morley, hiện đã chủ trương việc đào các nơi ở Yucatan, để tìm thấy di-tích các thành lớn, bị chôn ở dưới rừng rậm đã mấy thế kỷ nay. Ở các thành ấy là sẽ dần dần Maya ngày xưa, người ta có tìm thấy di tích những lâu đài rất sẽ xem ra có vẻ thuộc về một cái văn hóa rất cao, khiến cho ta có thể đoán được rằng cái miền ấy ngày nay hỗ như một miền bỏ hoang, ngày xưa dân cư rất đông đảo, song không rõ gốc tích dân ấy thế nào.

Vậy thế mà trong một quyển vận văn có tiếng của Ấn-độ, gọi là Ramayana có kể truyện rằng về năm 3000 trước khi Thiên-chúa giáng sinh, một đạo quân lớn lắp ở Ấn-độ, đi suốt Á châu qua eo bể Béhring (lúc bấy giờ là một giải đất nối châu Á với châu Mỹ) mà sang châu Mỹ. Khi bước chân đi, đạo quân Ấ-độ ấy được lệnh trên rằng, hễ tìm thấy đất mới, thì phải cắm lại mà truyền bá văn minh, chứ không được trở về xứ sở nữa.

Nhiều nhà bác học Ấ-độ cho rằng những người Ấn-độ ấy tức là tổ tiên người giống da-đỏ ở Mỹ-châu, có lẽ đó cũng là một cái mảnh mới cho ta xét cái gốc tích các lâu đài ở mấy thành mới tìm được là Lubaantun, Copan, và Chichen Itza vậy.

Việc Thế-giới

(ĐIỆN TÍN)

Ngày 18 Juin 1926

Việc nước Pháp

Các phòng thương-mại Pháp

Các phòng thương mại Pháp ở ngoại-quốc đã họp kỳ đại hội-đồng hàng năm; trong bản tờ trình của viên tổng thư-ký, có xét đến những bức thư của các phòng thương-mại thuộc địa đáp lại về việc đặt lại một cái thể lệ quan thuế công bằng, và xét đến những lời bàn nên bắt nộp quan thuế bằng kim-tệ. Trong bản tờ trình có nói thy rằng tiền francs bị giá, song số người thương về năm 1925 cũng không kém sút lắm.

Một hội liên-hiệp mới

Một hội mới gọi là hội liên-hiệp của các nhà đề đánh tiền họp kỳ đại-hội-đồng thành lập ngày hôm qua, mục đích nâng hội là bảo-hộ các nhà đề đánh tiền đối với sự quá lạm trong việc tổ thuế, và các sự lầm lỗi của nghị-viện. Trong các phòng giữ hội-viên có các đại biểu trong các nghề nghiệp.

Cuộc hội nghị Pháp Tây

Tại cuộc hội-nghị Pháp-Tây họp ở Paris, có quyết nghị rằng Abd el-Krim sẽ bị đem đi đày, và giữ gìn cẩn thận, không được đãi như một vị quốc vương bị trất.

Việc Tây-ban-nha

Tại một bữa tiệc có các nhà ngoại-giao, quan thượng-thư bộ ngoại-giao nước Tây-ban-nha có bảo cho rằng nước Tây-ban-nha quyết nghị đến tháng septembre này không đi Genève, trừ ra hội-đồng quản trị có hứa với Tây-ban-nha rằng việc Tây-ban-nha xin được một chân trong hội-đồng quản-trị sẽ đệ trình đại-hội-đồng xét thì không kể. Nước Tây-ban-nha không mong nhận một chân hội viên bất thường trực.

Việc ở Cao-lỵ

Các báo có bình phẩm về các việc rối loạn xảy ra ở Hán-thành trong dịp sắt đêm vua về Cao-lỵ.

Ở khắp Cao lỵ đâu cũng có mưa đá-đội.

Việc Nhật-bản

Công-ty dầu hỏa Nhật Nga ở Sakhaline đã ấn định xong các điều khoản về việc khai mỏ dầu hỏa.

Hai nước Nhật Nga vẫn điều đình với nhau về việc đánh cá. Bản định xong được nhiều khoản, chỉ còn trong mùa hạ này sẽ xong.

Việc ở Cáp-nhĩ-tân

Vì mới đây giới tiêu-thụ, và sông Songari bị cạt bồi, làm ngăn trở sự vận tải thóc gạo, và làm cho thị giá tăng lên.

Pai-hành-ga Ban-mạnh Botved tới Nhật bản trước đây, và đã đăng một chiếc tàu bay có máy phát-động Pháp, đã khởi-hành ở Cáp-nhĩ-tân ngày hôm qua.

Việc ở Hương cảng

Ngày hôm qua thành-phố Hương-cảng đã cử ba viên đại-biểu đi điều-đình với chính-phủ Quảng-châu về việc đã chỉ.

Việc ở Ấ-độ

Ở Royparam số hồn tại, cháy hơn một nghìn nóc nhà lá, làm cho nhiều gia quyến không có chỗ ở. Tổn hại hơn số 6 000 roupies.

(Indopacifi)

VIỆC LẬP TÒA NỘI-CÁC

Ngày 20 juin 1926

Hồi 7 giờ ngày hôm qua, ông Herriot đã bàn giao Chính phủ cho ông Doumergue. Hiện ông không nhận lập tòa nội-các.

Ông Doumergue bèn gọi ngay ông Briand, thì ông Briand đã nhận lời, và ông có nói ngày hôm nay ông chỉ đi thăm qua các nơi mà thôi, nhưng ngày mai ông mới có thể giả lời chính định được. Song, ông có nói rằng: Tôi sẽ theo cái ý của các đảng về đại đa số hãy nay để tán thành cho tôi, lần nào tôi quyết định xong một tòa nội-các liên hiệp cộng-hòa, theo một cái phạm vi rất rộng, có thể làm cho vững lòng quốc-dân.

Có 18 MM. Caillaux và Poincaré cũng sẵn lòng giúp ông Briand.

(Indopacifi)

Giải đáp những điều pháp-luật

LỜI HỎI. — Xin nghị chỉ giáo cho tôi việc sau này.

Nguyên tôi ở nhà tôi đã có vợ con, khi đi xa một mình tôi lấy thêm một người vợ nữa, nhưng không có cưới theo gì cả và sinh hạ với người vợ sau được một đứa con gái, năm nay lên bốn tuổi. Người vợ sau này vì bạnh kiểm hư, nên tôi bỏ đã mấy tháng nay mà đứa con gái vẫn ở với mẹ nó, tôi mấy thứ (6) đời nó nhất định không nghe. Vậy tôi bèo làm ơn cho biết.

1. Tôi tự bỏ không trình báo có lỗi gì không?

2. Người đàn bà ấy có thể kiện tính phụ được không?

3. Tôi có thể bắt lấy đứa con gái ấy được không?

LỜI ĐÁP. — 1. Vợ lấy không có cheo cưới hay là khi có lệ vào sổ giá thú rồi mà không khai đề vào sổ thì không khác gì một người tình nhân, luật không có công nhận là vợ, bắt cứ là vợ cả hay là vợ lẽ. Tuy người đã có con cũng vậy: lấy vợ không cheo, người heo cũng mất.

2. Người đàn bà lấy như cách nói trên kia đã khó gì kể làm vợ được thì có thể kiện chồng là tính phụ thế nào được?

3. Muốn bắt lấy đứa con thì trước hết người chồng phải có gì chứng thực rằng mình là cha nó, vì rằng theo luật ta thì con tuy phải theo cha thực, song tên ấn phải bắt chước tăng người đời đứa con ấy thực có phải là cha nó không. Vậy ông phải theo như điều 23 trong bộ dân luật Annam ở Bắc-kỳ như sau này:

« Khi nào có một đứa con đẻ ngoài tình mà không có người cha đứng khai sinh hay là không nhận là con, thì sau đời đứa con, bất cứ lúc nào người cha cũng có thể đến khai bắt cứ với người thư-ký hộ-tịch nào rằng đứa con ấy chính là con của mình đẻ ra. Theo như trường hợp này, thì giấy phải biên ngày tháng và cái chỗ khai sinh, ngày sinh đứa bé và lời khai của người cha. Người đứng giấy khai sinh sẽ phải bảo rằng người cha có nhận là con, và nếu giấy khai sinh làm tại một xứ khác cái xứ người cha nhận là con, thì người thư hộ-tịch nào nhận cái giấy khai nhận là con ấy phải gửi cho người thư hộ-tịch đã vào sổ khai sinh trước đây để ghi sự khai nhận vào ngoài địa giấy khai sinh ».

Nếu khi đứa con ông đẻ ra mà không có ai vào sổ, thì ông lại phải xin với tòa án độ nhất cấp ở tỉnh nơi đẻ. Tòa án sau khi đã xét đích thực rồi, sẽ bắt người thư hộ tịch vào sổ sinh và biên cả tên tuổi và chỗ ở của ông vào sổ nữa.

Ông nên biết rằng cái án của tòa định đó, tòa sẽ tự bắt người thư hộ tịch vào sổ mà ông không phải trả tiền phí tổn gì cả.

Ph. h-L.

VIỆC HANOI

Báo tăng giá

Kể từ ngày 1er août 1926, giá bán lẻ tăng lên mỗi số . 0$04
giá bán cả năm . . . 8,00

Gửi ra ngoài cõi Bắc-kỳ, Trung kỳ và Ai-lao phải tính thêm tiền cước.

Báo sẽ in ra mỗi ngày 6 trang là ít. Kể từ ngày 15 juin trở đi, ai muốn mua báo theo giá cũ đều phải trả tiền trước cả. Còn các giấy gởi mua chịu thì bàn quán không bán.

Thời-tiết

7 giờ 29 độ
15 giờ 33 độ

Giá thóc gạo:

Gạo hạng nhất, một tạ	9	$90
nhì,	9	50
ba,	8	55
Thóc hạng nhất,	5	50
Bắp ngô	4	40

Giá hạn. — Kể từ ngày 21 Juin 1926, giá bao ở kho Nhà nước định là 20 25

Thị giá quốc-trái.

Ngày 15 Juin 1926

3 %.	hoàn dần	601.00
3 ½ %.	hoàn dần	86 f. 50
6 %.	vĩnh viễn	1917	421.00
4 %.	»	1918	421.20
6 %.	»	1920	601.05
5 %.	hoàn lần	1920	691.75
6 %.		1925	93 f. 75

Ngày 18 Juin 1926

3 %.	vĩnh viễn	45 f. 40
5 %.	1915	1916	51 f. 35

Tin tàu. — Tàu Claude Chappe đến ngày thứ năm 24 juin hồi 5 giờ sáng ở Haïphong sẽ chạy đi Saigon đường Tourane Qui-nhơn. Tối Saigon các thư từ sẽ chuyển sang tàu Angkor, chúng ngày 28 juin thì khởi hành.

Các thư từ ở Hanoi sẽ mang xuống Haïphong chuyển xe lửa 20 giờ 7 phút tối thứ tư 23 juin.

Tin đường sá. — Vì trận thượng du độ này mưa to lắm và không rõi, cho nên từ Lạng-sơn (từ kilomètre 121 đường thuộc-địa số 1) đến Lạng-sơn, và đường thuộc-địa số 4 từ Lạng-sơn đến Lộc-bình, từ Lạng-sơn đến Cao-bằng, xe ô-tô đi lại của hãng Hiệu, đều phải tạm đình không đi qua hẳn lấy được.

Bệnh dịch tả đã lan đến Hưng-yên và Bắc-ninh. — Bắc-quản vừa được tin rằng bệnh dịch tả nay đã lan đến Hưng-yên và Bắc-ninh. Ở Hưng-yên gần tỉnh lỵ đã có người mắc phải, và Bắc-ninh thì vùng Yên-viên đã phải nhiều lắm. Ở các thành-thị mắc phải bệnh lỵ, nên cách trừ còn khó thay, những chỉ ở các nơi thương-thôn đã mắc phải thì khó tránh lắm. Mong rằng các quan đầu tỉnh sẽ kịp tuc cho các phủ huyện sức cho các làng, ở dân phải lệnh dịch tả thì phải khai trình ngay để tỉnh phái các viên chức ở nhà thương đi chữa, cho bệnh khỏi lan ra, kẻo không thì nguy to cho sẽ xẻ.

Trừ bệnh dịch tả. — Muốn tránh khỏi bệnh tả tại người sự ăn để sống, hoa quả xanh, uống nước không nói tin *hiện chỉ nên ăn đồ chín*, vì họ làm từ thực-p ẩm lấy một cách quá bẩn thỉu.

Giống thì cạn, máy nước thì xa, nên họ đem đậu ra so bắt đất, mà cứ ra tỉ chỉ họ đi các vực ở chỗ có nước, thì thấy ở những làng bán đậu-phụ là có nhiều người bị bại về bệnh tả hơn cả, nghe nói có nhà có ba người bị tả ba nhà cũng cũng tỉnh ở các làng lấy xong hết lên kẻ cũng sau người được. Sở vệ-sinh nên kíp cho đem thuốc lấy đến các nơi lấy mà tuổi và nên phái người kiểm soát cách họ làm ăn thì chắc cứa được nhiều người khỏi phải bị hại oan.

Kỷ giả chính đã mục-kích một người thợ mua đậu phụ nướng về chấm rượu ăn rồi chỉ trong mấy giờ đồng hồ là đi tả không thuốc nào cứu được. Vậy thường nên cách bà con biết mà giữ mình.

Nguyễn Lễ lai cảo

Hỉ tín. — Bản quán vừa tiếp được thiệp báo tin mừng rằng đến ngày 26 Juin này hồi 17 giờ M. Joseph Eloi là đại biểu nhà Dumange sẽ làm lễ thành hôn với cô Jeanne Perrin là cháu gái ông Léon Perrin đại kỹ sư quản hạt tri, thường thự đô ngũ đồng Bắc-dân bội tinh.

Bản quán có lời mừng cô dâu chú rể và cả hai họ.

Ngạch cai trị. — M. Mathieu quan cai-trị hạng nhì được ngồi sáu tháng tại Pháp.

Tòa án Trùng-trị. — Sáng hôm nay, tòa án Trùng-trị xử những việc sau này:

Ăn cắp khóa. — Phạm-gia-Dương là cu-ly đến nhà một người Tây ăn cắp một cái khóa và cái dây sắt để mở khóa cửa. Những hồi bắt bỏ trong nhà nghe thấy tiếng chạy ra đuổi theo mới bắt được. Tòa phạt Phạm-gia-Dương 25 ngày tù.

Đồng-tố bất lương. — Lê-văn-Biên đến ở với một người tên là Trần-thị-Cỉ, được vài hôm thì ăn cắp quần áo của chủ, rồi sáng từ mở cửa mà cửa trốn. Hiện tên lý trước đã 3 lần can án. Tòa phạt Lê-văn Biên 4 tháng tù.

Mắc tội. — Ng-g-a Ngôn là cu-ly xe, một hôm trông thấy một người cai xe có cái đồng hồ quít quít bỏ túi mà đương rối rít thu tiền xe, lẻn đến bên cạnh mặc tài lấy đồng-hồ đem bán thì một thám bắt được. Tòa phạt Ng-g-a Ngôn 4 tháng tù.

Bội tín. — Một người tên là Hoàng-thị-Thịnh có đưa cho Ngô-văn-Tư 6 đồng và một cái giấy Vọng-hảo nhờ đi chuộc hộ mấy cái áo, nhưng Ngô-

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chú. Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

văn-Tư nhân được tiền thì lấy tiền đi không chuộc gì cả. Hiện tên ấy trước đã mấy lần can án rồi. Tòa phạt tên ấy 3 tháng 1 ngày tù và 25 quan.

Bỉ xe hỏa không có vé. — Phạm-văn-Giám bán hàng quà bánh ở trên xe-hỏa về đường Hanoi Lao-kay bị người kiểm soát bắt được không có vé làm biên-bản kiện. Tòa phạt Phạm-văn-Giám 25 ngày tù.

Cụ cửa vào nhà ăn cắp. — Ng-văn-Ngư là thợ may cụ cửa vào nhà một người tên là Đặng-ngọc-Vân ăn cắp quần áo và 30 đồng bạc. Khi ra người nhà thấy động kêu rầm lên thì có linh cảnh-sát đuổi bắt được và sự chỉ tìm thấy quần áo ăn cắp giấu ở gốc đường. Bỏ thì tên ấy chối không ăn cắp, cứ một mực khai rằng đi đêm không có thể thấy linh cảnh-sát chạy trốn. Tòa hỏi chứng tá rồi hoãn lại để nghị án.

Chị em bạn bất-lương. — Đặng-thị-Nhân, làm nghề đi khâu, một hôm đến nhà chị em bạn tên là Nguyễn-thị-Mão chơi, thấy vàng nhẫ Lâu ăn cắp ngay của bạn một cái mâm, một con gà mái to, và 20 con gà con bỏ vào thúng đem về. Tòa phạt Đặng-thị-Nhân 1 tháng tù.

Linh tàu ở Pakp vỡ. — Chuyến tàu *Cap Padaran* ở Marseille khởi hành về Đông-dương ngày 10 juin 1926 có chở một viên phó quản, 33 viên đội, 57 người cai và 108 linh tập Annam về. Cũng chuyến tàu ấy lại chở sang đây 178 người vừa cai vừa linh Tây, 21 viên đội và linh pháo thủ Tây.

Lại kinh cáo các ngài Nghị-viên Bắc-kỳ. — Kính cáo các ngài Nghị-viên thuộc Bắc kỳ nhân dân đại biểu viện (quy Bắc kỳ tư-vấn-Nghị-viện) biết rằng, văn phòng của bản viện lập ra từ tháng Août năm 1926 sẽ dời sang phố Gai bà 86 nay đã dọn sang nhà số 49 phố Cửa sắt (49 Rue Pont en bois) từ đầu năm 1926.

Ngài nào có hỏi han công việc gì thuộc về bản-viện, xin cứ hoặc quá bộ, hoặc viết thư đến số nhà đã nói như trên; hoặc dùng điện thoại thì gọi số 455. Ông Bùi-đình-Tá là nguyên bản viện chánh thư ký nay giữ việc [illegible] viện, ngày nào cũng có mặt tại nhà số 49 Cửa sắt để thường trực đón tiếp các ngài.

Văn-phòng này từ khi thành lập và đổi sang phố Cửa sắt thì các ngài cựu nghị viên đã tới cả, riêng các ngài nghị viên mới tuyển cử năm nay thì chưa ngài nào biết, vì vậy có lời kính cáo này để các ngài rõ.

Nay kính cáo
Bắc-kỳ nhân-dân đại biểu viện

Kỳ thi thanh-tra phổ thông. — Kỳ thi phổ thông cho các viên thư-ký lên học thanh-tra hạng năm ngày 26 avril 1926 vừa rồi đã có bảng tên những người đỗ như sau này:

MM. Phùng-huy-Liên thư-ký hạng năm ngạch phủ Toàn-quyền;

Trương-công-Thiện, thư-ký hạng nhì ngạch phủ Thống-đốc Nam-kỳ;

Ngô-ẩn-văn-Sang, thư-ký thượng hạng hạng tư ngạch phủ Thống-đốc Nam-kỳ;

Nguyễn-văn-Thọ, thư-ký hạng tư ngạch phủ Thống-đốc Nam-kỳ;

Trần-v-Chí (ức Kỳ, thư-ký thượng hạng hạng tư ngạch phủ Thống-đốc Nam-kỳ;

Võ-văn-Danh, thư-ký hạng tư ngạch phủ Thống-đốc Nam-kỳ;

Ngô-đình-Thu, thư-ký hạng tư Ngạch của tòa sứ Bắc-kỳ;

Nguyễn-văn-Bảo, thư-ký hạng sáu ngạch tòa sứ Cao-mên;

Nguyễn-văn-Thang, thư-ký hạng sáu ngạch tư-pháp;

Trần-văn-Liêm, thư-ký hạng ba ngạch Bưu-điện.

ĐÁM CƯỚI NÊN ĐI Ô TÔ
Xưởng Aviat — Hanoi
Có cho thuê 6-10 lích-sự 202 một ngày. Không kể tiền xăng, và tiền đầu hay 8 p. 20 một kilomètre, mà 200 km đi thường thì 0 p. 18 một cây.

Y-khoa bác-sĩ Sarrailhé
Số nhà 5, phố Thợ-nhuộm, Cửa nối 200 a
Kết-nghiệm máu-mủ, đàm-rãi, phân, nước tiểu, bằng kính hiển-vi.
Chữa bệnh ho lao, bệnh giang-mai, bệnh sốt, bệnh đau dạ dày, đau ruột, bệnh đàn-bà và bệnh sinh, nói vắn.
Nói được tiếng Annam, không phải dùng thông-ngôn.
Thứ ba, thứ năm, thứ bảy khám bệnh từ 9 giờ đến 6 giờ 30 chiều.
Ở tỉnh ngày chủ-nhật, cần ngày nào cũng từ 9 giờ sáng đến 12 giờ trưa, số hạn ngày nó giờ cho bệnh-nhân đến chữa.
5707

Chữ chính. — Kỳ thi tú-tài tây phần thứ nhất, ban D, đăng trong báo trước số tên M. *Trần-văn-Bằng* đáng lẽm là *Trần-văn-Bằng*, vậy nay chỉ-chính lại cho đúng.

Đá bóng thi. — Hôm qua 30 juin hội « La Lance » và hội « Eclair » tranh đấu để đi giải 14 Juillet. Xem ra hai hội kỳ này đá rất kịch liệt, quả bóng khi lên khi xuống, khi lăn sang bên tả, khi lăn sang bên hữu, tuy thế mà xem ra tomp điu La Lance có bị thắng lắm, quả bóng bao giờ cũng ở bên Eclair, nhưng tiếc thay ở bên droite hơi kém một tí, cho nên bị một vài lần cho người garde but không thể nào đỡ được nhưng đáng khen nhất người garde but rất tài tình làm cho qui bóng khó lòng vào được, chỉ vì avant bên La Lance không chịu lăn mà bị lăm quả bắt thình linh, cho nên thua, chứ bên La Lance mà chịu lăn thì có lẽ may thắng, chứa chắc đã thua. Khá khen thay cho hai người aile droite và aile gauche, người tuy bé, nhưng đá lắm quả rất hay, chỉ tiếc tuy bên La Lance không chịu vào, thành thử quả nào đá vào đến but là phí bị người arrière hay là người garde but đá ra mất, thành thử ra chỉ thắng về đất thôi chứ khó lòng mà được được. Avant centre La Lance đá lắm quả rất đứng, nhưng tiếc thay hay chơi đánh lắm, sắp vị cái đanh ấy mà mấy người có tiếng xưa nay cũng chẹn vẹn. Hôm nay arrière La Lance chơi cũng hay lắm; đá lắm quả rất tài tình, lắm quả chặn thu mười mươi thì mà được người arrière đá ra.

Kết cục hội La Lance thua hội Eclaire 3 với. Trong 3 với thua này vẫn nào cũng đích đáng cả, chứ không bắt nghi gì cả. Mà hội Eclair chơi hay này xem ra cũng từ tế lắm. Hội « La Lance » mới ra đời mà gặp phải tay lão luyện mà ấy nào cũng thế thì cũng khá lắm. Tuổi nội La Lance có lên, kỳ này thua, kỳ sau gỡ, thắng bại là thường, chớ nên nản chí.

Tuyết-Phong lai cảo

Bắt được một sòng bạc ở ngõ Sầm-công. — Hồi 3 giờ chiều tức sáu vừa rồi, ông mật thám hắt được một đám bạc tại nhà Bà-thọ-Cao, ở ngõ Sầm-công, phố Hàng Bông.

Bắt được cả thảy 14 con bạc và đủ các tang vật. Còn nghe hai chục người vừa cái vừa coi đều chạy thoát được cả. Hiện nay chưng tang bắt nhà gá và nhà cái.

MUỐN BÁN CÁC THỨ :
Sẽ loong hiệu ta bằng gụ, đồ bày buồng ngủ hai bộ nệ các thứ nệt.
Hỏi tại : M. DUPUY, số 1, đường trường Buởi (Route du Village du Papier). 5711

DIỄN THUẬT THÔI-MIÊN
Rạp Cinéma PALACE Hanoi, xin có lời kính cáo các quý-khách được biết tối thứ bảy 10 Juin, đúng 19 giờ 7 phút, tại bản rạp có Bác-sĩ Max. Langsner (Kara-ibi) diễn thuật Thôi miên « — Sự diễn thuật này do ở khoa học « Tinh-thần » mà mới hiện ra, đã có diễn qua ở Saigon, được nhiều khán quan hoan nghênh lắm, Bác-sĩ chỉ lấy cái lực học rất cao rộng mà nghiên cứu suy nghĩ ra thành nhà diễn thuật trứ danh ở hoàn cầu, khi Bác-sĩ ra diễn thuật ai xem cũng lấy làm quái lạ biến hóa rất mầu, khiến người không thấy, lại có thí với linh hồn làm việc tùy theo mệnh lệnh của mình được. — Bác-sĩ lại biết các ông việc đã qua và công việc sẽ tới của tâm lý người ta, lại trị trừ được nhiều bệnh tật hiểm nghèo cần nhiều cái co-quan rất đặc biệt về tài Bác-sĩ ở trong khoa học « Tinh-thần » nói không xiết.
Bác-sĩ chỉ diễn có một tối hôm thứ bảy 19 juin rất xuống tận chỗ xã sẽ sở.
Xin các quí-khách quá bộ tới coi kẻo hối !!!
Cinéma Palace kính cáo

MỚI XUẤT BẢN
Một quyển sách có 3 đạo nghị định của quan Thống-sứ Bắc-kỳ:
1° *Ngạch thuế-thân ở Bắc-kỳ sửa đổi lại.*
2° *Việc khẩn đất ở miền trung-du và thượng-du Bắc-kỳ.*
3° *Ngạch thuế điền-thổ sửa đổi lại.*
Mỗi quyển. . . . . 0$15
Tiền cước thường. . 0,05
Tiền cước Recommandé thêm. 0,10
Thư và mandat gởi cho:
M. LÊ-NGUYÊN-CÔNG
61, Rue du Coton
HANOI
5701

Chớ ăn rau sống, chớ uống nước lã, chớ ăn hoa quả: ấy thế là cách để phòng để tránh thần dịch-tả đang ngấp-nghé rình ta.

NHỮNG LỚP DẠY HỌC TRONG MÙA HÈ
(Cours de vacances)

Trong hai tháng hè, tại *Trang-Bắc Học-Hiệu* có mở những lớp riêng, chuyên dạy về hai môn Pháp-văn và toán-pháp. Mỗi ngày học một buổi và khoản học-phí mỗi tháng như sau này:

Bốn lớp đồng-ấu, dự-bị, sơ-đẳng và trung-đẳng. . . . . 1$50
Lớp cao-đẳng 3 00
Lớp dạy các nam nữ học-sinh thi vào các trường cao-đẳng tiểu-học (trường Bảo-hộ và trường Sư-phạm) 3 00
Nữ-học-sinh sẽ học riêng lớp và riêng giờ.

Giấy xin học gởi đến *Trang-Bắc Học-Hiệu*, số 22, phố Nhà-Thờ (Rue Lamblot) sẽ đến Ung. bắt đầu nhận từ ngày 14 Juin.

Lừa đảo 800 bạc. — Trịnh-bá-Con, 48 tuổi, ở Hà-đông can việc lừa 500 đồng của Nguyễn-thị-Chất, ở số 56, phố hàng Gai, nên đã bị bắt giam xét.

Chàng kiện vợ lấy trộm. — Nguyễn-xuân-Mai, làm *chauffeur* xe ô-tô tại tòa sứ Sơn-tây, có đơn kiện vợ là Trần-thị-Đan ăn cắp các đồ nữ trang và quần áo, giá đáng 444 đồng, vợ sẽ một thâm đã cho xét về việc này.

Nạn xe cộ. — Ngày hôm qua vào hồi 1 giờ, Trần-văn-Nhạc, làm nghề thợ sơn, ở phố hàng Bún số nhà 96 khi đi đến phố hàng Ngang thì bị cái xe đạp của M. Hoàng-kim-Phụng, thư ký sở Hỏa xa đè phải, đè phải bàn chân tay trái, bị gãy xương, đã phải vào nhà thương ngay.

Cái nạn xe điện ở đường Hanoi — Hà đông — Theo lệnh quan biện-lý Hanoi số mật-thám đã cho xét về cái nạn xe điện xảy ra ngày 18 mai trước, mà một người đàn bà bị thương.

Bỏ nhà đi đâu. — Mẹ Nguyễn-thị-Hai ở phố Felicenaux đến sở tâm khai có một đứa con gái là Nguyễn-văn-Sửu, 14 tuổi, người tầm thước, mặc đa không trắng lắm mà không đen lắm, cắp tóc mặc áo vải nâu từ hôm 18 đi đâu không thấy về nhà.

Au CINÉMA TONKINOIS
13, Phố Hàng Quạt, Hanoi
PROGRAME
Từ ngày thứ hai 21 đến thứ năm 24 Juin 1926
MỘT VỐN MUÔN LỜI
Hình Trung-quốc rất hay
(Bắt hết một lần)
Giá tiền chỗ ngồi và giờ khai diễn
Đồng hình Trung quốc !
I oge 0$80 1e classe 0$50
2 classe 0,40 3 classe 0,20
Thứ năm và chủ-nhật khai-diễn từ 2 giờ rưỡi tới 4 giờ rưỡi, còn thứ hai, ba, tư, sáu và thứ bảy thì khai-diễn từ 6 giờ rưỡi đến 8 giờ rưỡi. 3009

CHỈ CÓ MỘT THỨ THÔI
Thuốc đau mắt vàng rất công-hiệu mà quý-khách đã hoan nghênh bấy nay thì ở trên lọ thuốc phải có biên rõ « *COLLYRE JAUNE selon la formule du Dr Casaux* ».
Thuốc cũng vàng, giấy giản lọ cũng vàng mà giấy bọc cũng được như thế thì mới khỏi nhầm. 3002

Tại hiệu BẢO CHẾ MONTÈS có bán :
CELOBATE DE POTASSE đăng làm phấn.
L'ALUN de CHROME đăng để thuộc da.
ACIDE FLUORHYDRIQUE đăng để đánh thủy tinh.
CARBONATE D'AMMONIAQUE et VERMILLON đăng cho các hàng bánh có học.

VIỆC BẮC-KỲ

HẢI PHÒNG

Cháy. — Hồi 5 giờ chiều thứ 6, tại nhà số 149 đường Paul Doumer có phát hỏa, thiệt hại chừng 60 đồng.

Ô tô hãm xe đạp. — Sáng thứ sáu hồi 8 giờ, chiếc xe ô-tô số C. 6280 do *chauffeur* là Vũ-văn-Gỏi cầm máy, hãm phải chiếc xe đạp do người lính tập là Nguyễn-văn-Thông cưỡi, tại chỗ đó các Cầm. Xe đạp bị gãy, người lính bị dập xương một ngón chân.

BẮI DƯƠNG

Bệnh dịch tả. — Cái bệnh ghê gớm này, nó đã phát ra ở tỉnh ta rồi. Bắt đầu từ hôm 9 Juin, ở phố Đông Khẩu, phải 3 người mắc phải, 2 người khách là một người đàn bà, và một đứa bé con khách, lại một đàn bà ta, đã có thai, sắp đến ngày đẻ, thế là trong 1 ngày hôm 9 Juin, phải 3 người đều chết cả. Từ hôm ấy đến giờ, thỉnh thoảng lại có một vài người, nhưng may thay mấy hôm nay, cứ về chiều giờ lại mưa; vì thế cái bệnh ấy phải đã như ở Nam-định, Hải-phòng. Hiện quan trên đã phòng giữ theo cách vệ-sinh, bắt nhà sạch, nhà ấy phải quét vôi cho sạch sẽ, và phải người đi tiêm thuốc cho hàng phố nữa. Chẳng hay thần thổ-tì của quẩy nước tỉnh ta nữa không ?

Một sòng cờ bạc. — Mới đây ở tỉnh ta, mới xảy ra một sòng bạc. Cái sòng này chẳng phải nói ai ai cũng đều biết, thứ nhất là các viên làm việc lại thường nữa. Nghe đâu có kẻ gì chứa này, lại có kẻ quyền thế, cho nên ai cũng sợ, không dám gây sự với nhà, lại có cái tài tiếp khách rất khôn khéo, hầu có bỏ, nắm tứa con gái còn đương xuân cho ta tiếp các khách con bạc, làm người chỉ phải cái cớp mắt, cái mụ nuôi của các ả, mà phải say mê; ngày thời các cô thông cô ký, vài ba mụ hợm giả tự bọn ở cũng nào tổ tôm, nào chắn lẻ. Tối đến lại các viên làm việc, nhà ông phán, nào ông thơm, ngoài mặt nói là vợ nhu chuyện, nhưng lý thực, để bắc tội nhau, lẫn-x', xập đến, sự phá nhau hàng trăm, hàng nghìn, có ngày cả đêm những khách con bạc không tắt nặp người. Nghe đâu có làm người khốn-nạn vì cái sòng này, anh lia con, bỏ bê con, trai bỏ vợ, gái bỏ chồng, tan cửa nát nhà cũng vì cái sòng này. Thật là cái hại lớn vậy.

T. B. H. lai cảo

BÀ-RỊA

Lễ phát phần thưởng tại làng Tương-cát. — Ngày mồng bốn tháng năm tại làng Tương-cát thuộc phủ Hoài-đức có làm lễ phần thưởng cho học trò trường làng, rất là long trọng.

Lễ phát thưởng này có nhiều sách vở giấy bút do hương hội trong làng trích tiền công ra mua, lại có vua Bảo-đại ban cho nữa.

Trước khi làm lễ phát phần thưởng, ông chánh hương hội và ông giáo trường đều có đọc bài diễn văn dài, trước là cám ơn các nhà đến dự lễ, sau là tỏ bày về việc học ngày nay có quan hệ cho sự tiến hóa của dân mình như thế nào, về khuyến nhủ học trò phải nên kịp thời chăm chỉ về sự học để mai sau thành những người dân hữu dụng cho nước nhà vậy.

BƯNG YEN

Bệnh dịch-tả. — Một người quán ở Thái-bình sang chơi Hưng-yên với bà con ở làng An-vũ, cách tỉnh-lỵ độ 4 kilomètre, đêm 17 rạng 18 Juin bị đau bụng đi tả rồi chết.

Người ta nói ở làng Thanh-dụng về hạt Văn-lâm và làng Phong-sốc hạt Mỹ-hào cũng đã thấy lác-đác có bệnh tả. Hiện ở Thanh-dụng và ở Phong-sốc đã có hai người chết về bệnh ấy. Quan trên đã phòng-bị cho bệnh không lan và được dẫn tỉnh-bị.

Nạn ô-tô. — Một chiếc ô-tô chở khách khách của hãng Nguyễn-thị-Kim-cúc hồi qua 4 giờ chiều 19 Juin ở Hanoi đi Hưng-yên khi tới ngã ba Yên-vĩ (đến tỉnh) hồi 8 giờ tối đêm phải một xây bánh bên vệ đường, bằng hai mặt thân xe, chỉ còn tay máy. Hành-khách đi chuyến xe ấy bị thương mất 5, 6 người, phải 3 người nặng, trong số ấy có một người phải vỡ khi xe mới động phải cây bằng hắn ra đường cái, bị thương nặng, đưa vào nhà thương ngay hôm ấy giờ đến sáng 20 juin 6 giờ thì chết. Nhưng người khác, kẻ toạc mặt gãy tráo hoặc thân thể xong về nhà được. Đồ-đạc của khách-khách đi trên nhà xe vỉ thân xe bằng đi mất, lại nhân tối tăm và giải lại mưa, đường bị mất-mát nhiều, có người thiệt hại đến vài trục đồng.

PHÚ THỌ

Phát phần thưởng. — Ngày 17 Juin vừa rồi, tỉnh ta đã làm lễ phát phần thưởng cho học-trò các trường. Các quan chức và các nhà thân thương đến dự lễ đông lắm.

Phường nhạc ở Vân-cương và Hi-thạch có đến hòa nhạc giúp cho thêm trọng thể. Cuộc phát phần thưởng năm nay to hơn năm ngoái, vì số học trò được thưởng nhiều và phần thưởng to lắm.

Nhờ tấm hảo tâm của mọi người, nên học-trò được tỉnh phần thưởng rất xứng đáng với công phu học hành. Sau khi quan Công-sứ và ông Đốc-học trường phủ đọc mấy lời thì học-trò bắt đầu lĩnh thưởng.

Trong khi làm lễ, phường nhạc cứ bắt quốc-ca *Marseillaise* xong, thì cứ luôn bài *marche royale espagnole* của Tây-ban-nha để tỏ tấm cảm tình với cụ linh mục Gonzalès và nhân đến việc thắng trận vừa rồi của hai nước Pháp và Tây-ban-nha ở Maroc. Cứ tựa đều đồng dây nghe.

Các học-sinh bình nhì nhau ai nấy nộp và bát nhiều khiến hát để cảm tạ của nhà đương lễ.

Các cụ Lục-đoàn Quế, Lý-đức Linh, Nguyễn-trọng-Huy, Nguyễn-v-Đương và Hoàng-văn-Khâu thì bình những bài nguyên ngôn của la Fontaine rất thế-tục. Nhất là cụ Lê-văn-Trọng đông với Mỹ-lộc Nguyễn-thị-Mới và Vũ-mỹ-Đệ diễn đoạn thì nhất trường *Bệnh tưởng* bằng tiếng Pháp lại thì-tình lắm nữa. cụ Lê-văn-Trọng sẽ chuyển ma qui nó con bé con *hung tợn* Sau nữa, cô Đặng-đức-Tiến đọc bài *La dernière classe* của Alphonse Daudet tiếng sinh, làm cho từ tọa rất cảm động, thực tỏ ra rằng cậu Tín hiện rõ nghĩa ái Pháp và có cái trí nhớ lạ lùng. Đọc xong bài ấy, thì cô tọa đều nấp đặt được chánh-đốn thì ông có đặt ra một cuộc hàn-cử cho các đứa học-sinh cũ đứng đoàn coi việc tuần-phòng, các lớp-trưởng đều các lớp và hội-trưởng các lớp thể cũng như chánh hương-hội các làng đi trông nom việc quản-trị trong cả đêm-đêm. Nhân việc hàn cử ấy, ông có mở quan án Thái-nguyên quan huyện sở tại, các nhà thân thương ở Thái-nguyên và mấy anh em bạn ở Hanoi lên chứng kiến và dự tiệc tại đêm-đêm cả thảy ngót 30 ông. Bao nhiêu đồ-đạc bàn ghế ấy cũng được chỉ rượu cả. Buổi cơm sum xuyn, ông Hoàng-quang-Hương có đọc một bài diễn-văn cảm ơn quan Án và các ông đến chứng kiến cho việc hầu cử trong đêm-đêm và giảng cho những người làm ruộng các lợi hiểu cái lợi việc học và giảng cho những người làm ruộng các lợi hiểu cái lợi việc học và cái hại sự lười biếng. Quan Án cũng tới mấy lời ngợi khen ông Hương về cách xếp đặt và các công việc ở trong đêm-đêm đã làm được chỉnh bị như bây giờ. Một người trong học dân lớp cũng đọc một bài cảm ơn đêm-đêm đã đem cái nghĩa nhân đạo, tấm lòng bác ái mà đối-đãi với dân lớp thật là hậu-cố. Việc lấy dân lớp lấy làm cảm động lắm.

Nếu các đêm-chủ ở các nơi ai cũng đối đãi với người làm cho mình được tử tế như đêm-chủ ở Gia-sàng này, đáng xử cay-nghiệt với các đêm-tốt lắm, thì lo gì việc đi-dân ở miền trung-châu lên thượng-du chẳng được thành-hiện. Nghĩ có mới mới nắm nay mà khoản công-qui của các dân lớp ấy đã được tới nghìn đồng rồi. Đêm-chủ lại định mở cả trường học cho con trẻ trong lớp được đi học, mỗi ấu trí viên, đặt nhà thuốc chữa bệnh cho nhân-dân nữa.

VIỆC TRUNG-KỲ

HUẾ

Lễ khánh-thành Nữ-công học hội. — Hồi 6 giờ chiều ngày 15 juin 1926, hội Nữ-công đã làm lễ khánh-thành tại nhà hội quán tạm thời, bên cạnh nhà máy đèn Phú-cam. Có quan Khâm-sứ, quan Công-sứ Thừa-thiên, các bà đầm, quan phụ chánh Thân-thiên và phu nhân, quan phó-đoàn, và các quan lại Tây Nam, cùng đông-đảo các giới đến dự lễ rất đông.

Khi các quan và mọi người an-tọa rồi bà Đặng-phương-chân thay mặt cho hội-trưởng ra đứng trước đọc bài diễn-văn về sự khai hội lý, đoạn có Trần-như-Mận đọc bản dịch pháp-văn. Đọc dứt lời quan Khâm đứng dậy đáp từ đại ý rằng: ngài rất lấy làm vui lòng cho sự lập Khánh-thành hội Nữ-công, và ngài cảm ơn bà Đặng-Phương đã có công lao khó-nhọc mà tổ-chức ra hội ấy, và các bà-chủ trong hội chương-trình

(Xem trang thứ ba, cột thứ hai).

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

TẬP DỊCH PHÁP-VĂN

La grandeur de l'homme

L'homme n'est qu'un roseau, le plus faible de la nature, mais un roseau pensant. Il ne faut pas que l'univers entier s'arme pour l'écraser. Une vapeur, une goutte d'eau, suffit pour le tuer. Mais quand l'univers l'écraserait, l'homme serait encore plus noble que ce qui le tue, parce qu'il sait qu'il meurt de l'avantage que l'univers a sur lui : l'univers n'en sait rien. Toute notre de dignité consiste donc en la pensée C'est de là qu'il nous faut relever, non de l'espace et de la durée, que nous ne saurions remplir.

Travaillons donc à bien penser : voilà le principe de la morale.

Pascal (Pensées)

La terre natale

Pourquoi le prononcer, ce nom de la patrie ?
Dans son brillant exil, mon cœur en a frémi ;
Il résonne de loin dans mon âme attendrie,
Comme les pas connus ou la voix d'un ami.
Montagnes que voilait le brouillard de l'automne,
Vallons que tapissait le givre du matin,
Saules dont l'émondeur effeuillait la couronne,
Vieilles tours que le soir dorait dans le lointain.
Murs noircis par les ans, coteaux, sentier rapide.
Fontaine où les pasteurs accroupis tour à tour,
Attendaient goutte à goutte une eau rare et limpide,
Et leur urne à la main, s'entretenaient tour à jour.
Lumière où du foyer étincelait la flamme,
Toit que le pèlerin aimait à voir fumer,
Objets inanimés, avez vous donc une âme,
Qui s'attache à notre âme et la force d'aimer ?

Lamartine.

Mars

O que Mars est un joli mois ;
C'est le mois des surprises :
Du matin au soir, dans le bois,
Tout change avec les brises.
Le ruisseau n'est plus engourdi,
La terre n'est plus dure,
Le vent qui souffle du Midi,
Prépare la verdure.
Le rossignol n'est pas venu
Rempli de douces notes ;
Mais déjà sur le hêtre nu
Résonnent les linottes.
Par-dessus la haie en éveil,
Fière des fleurs écloses,
On voit le pêcher au soleil,
Ouvrir ses bourgeons roses.
Gelée et vent, pluie et soleil,
Alors tout a ses charmes ;
Mars a le visage vermeil
Et sourit dans ses larmes.

A de Musset

Cái giá trị của người

Con người ta ai cũng quí ở như cây lâu, cây sống, yếu ớt nhất trong thế giới, song là một thứ lạ, sống có tư tưởng. Không cần phải cả vũ-trụ hợp sức lại mới hơn được. Chỉ một chất hơi, một giọt nước cũng đủ giết chết. Song nếu vũ-trụ hãy-hoại loài người thì loài người lại càng cao quí hơn cái vật hãy-hoại mình, bởi mình biết rằng phải chết là vì vũ-trụ thế lực to mình, còn vũ-trụ thì tuyệt-nhiên không hiểu gì cả.

Vậy phẩm giá-trị của ta là do cái tư-tưởng của ta cả. Cái tư-tưởng đó mới có linh là cái ta phải tu luyện để bước cao lên, chứ không phải về những sự không-gian, thường-tồn mà ta không đời nào ganh đua được.

Vậy ta phải hết sức tu-luyện lấy tư-tưởng; cái tôn chỉ của khoa luân-lý là thế đó.

Song-Nam, Nguyễn-văn-Thuộc

Cố-hương

Tại sao nói đến cố-hương,
Để người lữ thứ gợi thương cảm sầu.
Vắng nghe hồn biết bao đau,
Tựa tiếng bước bạn hay câu nói cười.
Nọi kia khi nắng đầm mưa xanh,
Khe kia sương phủ long lanh mặt ghềnh.
Liễu xanh chùm rất là rơi,
Tháp xưa lâu cũ bóng chiều ánh xa.
Murs noircis par les ans, coteaux, sentier rapide.
Vách đeo, đồi nhỏ, đường chanh.
Mạch kia, chẫn đất, mấy anh ngồi bờ,
Nước trong, sông cạn còn chờ,
Trên tay bình nhỏ, chuyện trò cùng nhau.
Nhà danh, lò bếp; lửa bồng,
Mái kia ai thấy khói nồng chẳng ưa
Hỏi rằng : cảnh cũ vật xưa,
Có hồn liên-lạc chẳng chưa ta cùng.

Tháng xuân

Tháng xuân là đẹp tuổi già nỗi!
Cảnh vật này ta bộ phẫn ra :
Trong rừng thì sang điểu tranh,
Hát giữa giờ tuổi, mình vừa cất tay.
Dẫu đất chảy, suối rầy đầy lũ,
Đất khô khan, nước thấm đã mềm ;
Gió nam thu hết êm đềm,
Cỏ cây vì đó lại thêm xanh rì.
Chim-mi nọ, giọng kỳ chưa tới
Trên cây trơ, giống gỗ lũ-đi.
Ngoài cửa, hoa nở tới kỳ,
Cành đào giãi bằng ngó nắng mưa.
Đứng ngắm cảnh xa trông sương gió,
Thú nào hơn bằng ngó nắng mưa.
Ngày xuân cảnh tạng đáng ưa,
Sương sa đang độ, hoa đưa nhau cười.

Thúy-trúc-Sơn
Vũ-mộng-Hàn dịch.

RẤT CÓ DANH TIẾNG!

ĐẠI-QUANG ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

BOULEVARD TỔNG-ĐỐC PHƯƠNG, N° 25 — CHOLON

DẦU THƯỢNG-HẢI N° 38

Chữa trị các chứng bịnh kể ra sau nầy :

1° -- Bốn mùa cảm mạo nghẹt mũi, nhức đầu, tay chơn bãi hoãi cảm nhằm khí độc trong uống ngoài thoa thảy đều dùng được.

2° -- Trẹo trực đau bụng, ăn uống không tiêu, sình bụng ợ chua, lòng nhu lửa đốt trong bụng quặn đau, trúng thử trúng hàn ngoài thoa trong uống cũng đều dùng được.

3° -- Đàm lên chận nghẹn, bất tỉnh nhơn sự, hàm răng ngậm cứng, tức thì phải dùng dầu nầy mà thoa nơi phía trong môi và thoa luôn nơi màng tang thoa dưới cổ hai bên cuống họng phải thoa cho thường thì tỉnh lại liền.

4° -- Ho hen khó khè đàm lên chận nghẹt hơi thở không được thông thì phải lấy dầu nầy mà thoa nơi cuống họng và trước ngực cho thường lại phải lấy dầu nầy mà thoa nơi cuống họng và trước ngực cho thường lại phải nhểu chừng 10 giọt dầu nầy vào một chút nước sôi mà uống thì sẽ thấy hiệu-nghiệm.

5° -- Đờn-bà nằm lếp mà hay xảy xẩm, hoặc nhứt đầu đau bụng thì phải lấy dầu nầy mà thoa hai bên màng tang, trên ngực dưới bụng rồi cũng làm theo cách nói trên đây mà uống thì thấy sự hay hoặc người có thai mà dùng thường dầu nầy thì lại càng tốt lắm.

6° -- Con nít bị kinh phong mửa là ngày đêm la khóc, hoặc hay ọe sữa trong ruột có phong, ngoài thoa trong uống hiệu-nghiệm như thần.

7° -- Đi tàu dạy sóng mà mửa hễ biết dùng dầu nầy thì ắt nhiên vô sự.

8° -- Hoặc bị dầu dòng đau nhức hoặc bị phong thấp, tay chơn nhức mỏi, hoặc bị phong hóa mà đau răng, phải dùng dầu nầy mà thoa xát nơi mấy chỗ đau thì hết liền.

Những là một ụt một nhọt, các thứ ghẻ chốc con nít bị thai độc mà sanh ghẻ ngứa cả mình hoặc bị muỗi cắn hoặc rắn sướng cứ dầu nầy mà thoa thì thấy hiệu nghiệm.

Cách dùng : Người lớn mỗi lần 5 giọt đến mười giọt con nít từ 1 giọt đến 5 giọt, phải pha với nước trà hay là nước sôi mà uống.

Giá mỗi ve là. . . . . 0$25 | 12 ve là. . . . . 2$50

Các thứ thuốc của bổn dược phòng có gởi bán khắp cả các tiệm thuốc bắc trong mấy tỉnh lớn. 3061

Đoản-thiên tiểu-thuyết

Cũng một kiếp người

Ở phố K'a, có một gian nhà ngói lụp xụp sau rặo xanh ngắt, mành treo đã nát, tường đã hình như đã lâu chưa quét vôi, cửa sổ một sân, trời gì thật buồn rầu, chẳng khác chi nhà hoang vô-chủ.

Trong nhà đó có một người thiếu phụ ở, trạc độ tứ tuần, quần áo nâu sồng, mình rong-rỏng cao, xem chừng cũng là một tay ăn chơi trước kia thì phải. Người đàn bà này, chỉ có nghề may thuê và mướn, để kiếm ăn mà thôi.

Người đàn-bà này là ai ? Chính là một cô đầu đã gọi là Nhài, đã có tiếng ở nơi Hà-thành ta vậy. Có là con nhà tử-tế, chỉ vì nỗi cha mẹ sớm lánh trần đi cả, chẳng còn ai bảo, rồi sau thành ra như vậy. Khi chưa có còn sống, định sau này nhờn lên thì sẽ cố cho cậu Thiệp con ông Bá N.Ữ bên cạnh. Nhưng chẳng may năm có mười bốn tuổi thì cha có mất, thành ra có cái còn có mẹ Giám-định nhờ có Nhài đã sắp đến cơ bi-cực. Mẹ con nghĩ bụng, ta hãy gác việc buôn một bên, để lo việc buôn bán. Nhưng ai là người nghĩ được vậy, bà mẹ từ đó sinh ra thơ-thẩn buồn bã, vì nỗi hiếm hoi, con trai không có, được một mụn con gái còn bé, vốn liếng lại ít biết làm gì cho được; người quanh ngõ quẩn, thành ra mình học xào ve, chẳng bao lâu cũng theo chồng về nơi tiên-cảnh. Cảnh tượng nhà có Nhài, trăm điều cùng khổ. Nhưng may thay cho cô, khi bà mẹ nằm xuống, thì ông bà Ngữ lo liệu việc ma chay cho cả. Xong đâu đấy, ông lại nhận có Nhài là con dâu, rồi đem về nhà nuôi. Cô Nhài được vậy trong lòng mừng thầm hội phẫu, có ngờ : « nếu không có ông bà này thì ta có lẽ ngay, biết lấy ai là người để làm nương-tựa, một mình cô bé, cha mẹ mất sớm, thôi thì ta làm con dâu nhà này cũng đúng rồi ». Nghĩ vậy, ở nhà ông Ngữ có chỉ việc làm ăn.

Ông Bá N.Ữ là người thế nào vậy ta nói qua để các độc-giả biết : Ông Bá Ngữ vốn là tay phú-thương, từ-tế, ai ai phải ba làm điều thôi. Ông bà sinh được có một đứa con trai tên gọi Văn-Thiệp, vẻ trắng mặt trời xoàn, trông người bề ngoài xinh xắn, nết-na thì-mi, năm ấy cậu mới mười bốn, đang theo học ở trường thành-chung (collège) Hanoi.

Từ khi cô Nhài về nhà ông Bá Ngữ, làm lụng thật là chăm chỉ, ăn ở thật là lễ phép, thế mà cũng chẳng vừa lòng bà Bá. Tuy ông bà coi cô là con dâu mà cần xa-xa tỉ mệ chẳng với con đâu, thì bà vẫn cần tính Bà coi cô Nhài chẳng khác con đòi thằng nhỏ, đã nhiều phen có bị gió đập sóng vùi, nhưng vẫn cứ một nỗi giữ đạo làm dâu.

Lắm khi đêm trường canh vắng, dưới bóng trăng tà tà tỏ thể những cảnh cảm thể than, vì nỗi đoạn trường đầy đọa, nghe thật não nùng khác người. Đó là những lúc cô Nhài than thân trách phận đấy.

Có một lần, bà sai cô đi đánh sáng mỡ, chẳng may, nặng quá, đánh rơi xuống sông mất, cô mò tìm không thấy, quần áo ướt sạch, sợ không dám về, trốn sang nhà bên cạnh. Bà đợi mãi không thấy về, bèn tìm tòi khắp mọi nơi, sau thấy ở nhà láng diềng, lời về đánh đập rất là dữ tợn, ai trông thấy cũng đem lòng ái ngại cho con nhà bỏ côi.

Đêm hôm đó, cô tính quẩn toan quanh, một hai muốn mượn dòng nước để quyên sinh cho rồi, nhưng rồi thơ nào đã biết gì, dẫu nghĩ thế nhưng trong bụng vẫn sợ, rồi sau lại thuầy khôn đi dần đến, lại cứ việc làm ăn như cũ.

Thì giờ thấm thoắt, ngày tháng thoi đưa, cô ở đó đã được ngót ba năm, cơm cứ ăn việc cứ làm ; mẹ chồng bỏ sao nghe vậy, quý hồ nhà mà cho qua ngày tí ăng. Được ông bố chồng biết thương con dâu, thì lại sợ vợ, cho nên chẳng dám bỏ răng can ngăn cho cô Nhài bao giờ.

Đến năm sau, cô Nhài hết trở mẹ ông bà Bá-ngữ bèn xin phép cho cậu Văn-Thiệp về quê, để làm lễ thăm viếng cho cậu. Paéo đất rày gió, tiếng nói tiếng cười xen lẫn tiếng bác mừng bách niên giai lão, lòm ý nào nhiệt thật là một ngày quý báu của đôi trai gái vừa đôi phải lứa ấy vậy.

Năm ấy cậu học năm thứ tư, chỉ còn độ giảm tháng nữa là ra thi. Ở nhà ông bà cậu chỉ một niềm khấn vái sớm nguyện, tối đèn mọ đến phù hộ, mong sao cho con được đỗ Cử nhiên đến kỳ thi cậu Văn-Thiệp đỗ cả ba bằng, ông bà được giấy thư báo tin mừng rỡ quá chừng, bèn đánh gấy thép gọi cậu về để ăn mừng. Ông bà định rằng trong ba tháng nghỉ hè xong, thì cho cậu ra làm việc. Tháng chín cậu được bổ vào phủ Toàn-quyền, lương bổng cũng khá, mà cậu không phải gửi về nhà, vì cha mẹ cũng có vợ lại nhà con một, cho nên ông bà cho cả để tiêu pha cho ông bằng tiền, nào ngờ hơi mau một ngày một bé, trước gần sau ra nhiều, vợ đưa như đi, hết tháng hết tiền, lại còn ra tiệu tiệu quán, mỗi thu giảng giải, chẳng bao lâu cậu đã cũng ai trí-sỹ, vợ mới cưới đã quản ngại ngày ; đến cả thư từ vì bố mẹ cũng hiếm quên hết, mà có viết thì chỉ là nói chuyện ốm đau để xin tiền. Ông bà gửi cho nay ba chục mai năm chục, sau thấy xin mãi bèn cho con đến ra xem thế cảnh ra sao, thì ông con không nhận vợ nữa.

* * *

Trên con đường công đức, phố xá đẹp đẽ, dân sự trù mật kia thoáng trông thấy một cô thiếu nữ độ đôi chín, quần áo tầm thường, song được lịch sự cho lắm, mặt bột mới hồng, hư hình nhân ở rơi đó đời, nhưng trông vật rất đẹp rất xinh tốt là :

Làn thu thủy nét xuân sơn,
Hoa ghen thua thắm liễu hờn kém [xanh;

Cô này ngồi trên xe kết, trông mặt buồn rầu, hình như lo việc gì thân cho cô lắm. Chính là cô Nhài ra thăm cô ông phụ bạc mà cô không biết đó. Lúc cô đến nhà thì thấy Văn-Thiệp giả ngơ hình không quen biết, vì nỗi đã quá mê ả thanh lâu trong nhà mà thấy mới lấy, vì nỗi sợ ả kia bắt, lấy cớ vợ mà bỏ chồng, nói nữa mặt cô thanh lâu phấn trắng bỗ có phần hơn vợ, cho nên thấy mới làm cách giả man chưa từng thấy bao giờ ấy, để đối đãi với vợ hiền như vậy. Cô Nhài lúc đó, có nói đâu là người thân yêu của mình để phụ mình, nhưng cũng im lặng mà trở ra. Cô ra đi lúc đó, chừng độ 7 giờ tối, một mình thơ thẩn trên con đường cái rộng, đến mất chín mười giờ mà cô vẫn chưa định đi đâu. Rồi sau có mỏi chân, mới vào ngồi ghế ở vườn hoa, có tự nghĩ thương hại cho thân ta, tưởng rằng được người ấy để trăm năm ân ái, và sau thành kẻ khác, ai ngờ lại gặp quân bụng lang dạ thú nó có mới nới cũ, cho a phải một mình như thế này, thân ta có sống cũng chẳng làm gì, và lại có còn gì mà mong, thà rằng mượn nước hồ Gươm để về nơi tiên ở còn hơn. Nghĩ vậy có bèn gọi xe thuê kéo ra đấy (thuê xe là vì có chưa đến Hà-nội bận nào) Khi đến nơi, có nói dối người phu xe rằng : cứ chờ đấy, để có vào chùa lễ, (bảo anh xe chờ là vì có hết cả tiền) đi đến giữa đường thì có đâm đầu xuống hồ để tự tử. Anh xe nghe tiếng thôm một cái, nhác trông không thấy có ta đâu nữa, bèn hô hoán và anh ta chạy vào vớt, may cứu được không việc gì. Hỏi có vì sao thì nhất định không nói, anh xe thấy vậy, bụng bảo dạ rằng chắc còn nay một là trốn chúa, hai là lộn chồng chi đây, nghĩ vậy bèn kéo có ta đến ngõ Khâm-thiên đành tiếng cùng mụ tá, để kiếm ít tiền. Anh ta không cho có Nhài biết, tăng lờ là kéo đi tìm chỗ trọ hộ cho có ấy. Ngờ đâu nó kéo có ta bên vào nơi bể khổ, rồi sau để theo nghề son phấn kiếm ăn. Thế là từ đó có đã phải theo nghề. Biết nói càng ai, kêu cũng ai cho được, một mình đất nước quê người, cảnh có lúc này mới thiếu nào chứ!!!

Mới mười tám tuổi đầu, đã biết chí là nguyệt hoa chào đón. Có biết thân không tránh khỏi nào, có nghĩ thầm ta cũng là con nhà tử tế, chỉ vì chút việc chồng con mà bèn ra nông nỗi này, nếu ta chịu thì ra tuồng trên bộ trong dân mất tự, thà rằng một thác cho rồi, sẵn đây có dao con, ta liệu đi thôi, kẻo nữa miệng đời mai mỉa, vả lại sống đục chi bằng thác trong, thôi thôi có tiếc gì, thế là có đề dao lên cổ, ở ngoài mụ tá nghe biết chuyện, vội vàng chạy vào, thì ra nàng mở đã chảy đầm đìa lênh láng, mụ bèn dằng lấy dao và lấy nước rửa sạch, rồi hỏi hoàn lôn ; thấy thái dương có hãy còn thoi thóp, dần dần lại tỉnh, cho hay.

Nhân quả đỏ dang
Đã toan trả nợ đoạn tràng được sao!
Số còn nặng nợ mê đào
Người đâu muốn thác trời nào đã cho!

(Còn nữa)

K. S. Nguyễn-văn-Thịnh

PHÀM,

Thứ chè tốt thời quanh năm nồng lúc nào cũng thơm ngon. Thường làm hạng chè chỉ nên độ đầu xuân thì uống được, ít lâu thì nhạt nhão. Đấy là hạng chè già lá cho nên gìn giữ thế nào cũng không tránh khỏi được sự biến-động.

NHƯ,

Muốn được hạng chè chính hiệu NINH-THÁI thời quanh năm lúc nào cũng ngon thơm. Vậy quí-khách muốn tránh sự biến-động ấy xin chực tiếp quả bộ chiếu cố cho bản-hiệu tại Hanoi, Haiphong và Nam-định.

NINH-THÁI-HIỆU

số 10, phố hàng Ngang, Hanoi
số 113, phố Khách, Haiphong
số 78, phố hàng Trống, Nam-định

SƯNG MÌNH - GHẺ CHỐC
NHỨC MÌNH MẨY
ĐAU GÂN - NHỨC NHỐI

MỤN - LÁT
SANG ĐỘC
GÃI TRẬY DA

MÁU XẤU NỔ LÀM CHO BẠN ĐÊM NGỦ KHÔNG YÊN GIẤC

Những bịnh máu huyết không thông lưu thì hay sanh ra các chứng đau đớn xôn xao, những là bịnh đau trong xương, gân cốt, đau trên đầu, làm cho nhức nhối, đức đau nửa cái đầu, khắp cực là bịnh sưng gân, sưng mạch máu vì máu chạy không đều làm cho chỗ sưng chỗ không, gọi là sưng phong, chớ chẳng qua là tại máu không thông lưu chuyển vận thì làm cho sanh ra ghẻ chốc ung độc cả mình, ngã không an giấc, chiêm bao thấy những điều yêu quái ấy thường, những người mang bịnh ấy thì ngoài da nó sanh lắt, lở lói.

Ban đêm, nhức ngứa, chẳng khi ngớt, nhưng vậy mà kẻ ấy chớ ngã lòng, vì có muốn người cực lực khốn nạn như vậy mà cũng chóng khỏi vì nhờ thuốc *DÉPURATIF RICHELET* rất thần hiệu, hủy tuyệt được.

Thuốc *DÉPURATIF RICHELET* làm tan những vị độc hay lộn trong máu nó làm tuyệt sự đau đớn làm cho gân xanh và mạch máu ra trong sạch, cho những ung độc liền lạc mà chẳng có tí tích chi hết.

Mấy mẫu thuốc đều có bán, chỗ trở tại nhà thuốc chánh cốc ông L. Solirène ở ngang nhà hát tây, Hải ve.

Nếu cần mà hết thì gởi ngay qua hãng chế Laboratoire de L. RICHELET de Sedan, 6, Rue de Belfort, BAYONNE Basses Pyrénées).

Rượu bổ-đào:

TONIQUE TONKINOIS

Có tờ chứng-chỉ ban khen của HOÀNG-THƯỢNG

Theo hình tự-nhiên in ra đây, chứ không như có mấy thứ thuốc vẽ những hình lạ, làm trò-cười cho trẻ-con và người có tri khôn thì không ai có thể tin được!

Xin xem-xét và so-sánh cho kĩ kẻo nhầm to lắm!

Các thứ rượu nho càng ngày càng thấy nhiều mãi ra, nhưng xét ra thì chỉ có thứ « *Tonique Tonkinois* » là có giá-trị hơn cả vì rượu ấy bao giờ làm cũng rất là cẩn-thận, đã từng được sắc chỉ của quốc-vương Đại-nam và Ai-lao ban khen.

Vậy như thế, thì các ngài cũng chỉ nên dùng thứ rượu ấy và nên nhớ kỹ lấy cái dấu hiệu của thứ rượu ấy.

Rượu này đã kê-cứu theo thủy-thổ và tính-chất người phương Đông mà chế ra, cho nên người bản-xứ già, trẻ, đều dùng được cả! Xưa nay chưa có ai đã dùng mà chê được! *Giá bán rất rẻ : 2$25 một chai lớn ; từ sáu chai giờ lên sẽ trừ hoa-hồng, tùy theo nhiều ít.*

Bản-hiệu không cần phải vẽ những hình ki-dị làm lạ mắt thiên-hạ và trò chơi cho trẻ-con, lại kể những truyện khó tin, người có kiến-thức chẳng ai tin được. Đã vậy giá bán lại đắt quá, mà vị-tất có được công-hiệu cho tinh-chất người bản-xứ.

Bào-chế MONTÈS

54, Phố Tràng-tiền, 54
HANOI

Xin xem kỹ các cáo-bạch của bản-hiệu ở trong thứ tư tờ báo này.

CUỘC THI Ô-TÔ TRUNG BẮC-KỲ

Xe ô-tô 12 c.v. ROLLAND-PILAIN

Khởi-hanh ngày 5 Juin hồi 13 giờ

tới ngày 6 Juin hồi 11 giờ 6

Đi đường cả thảy mất 22 giờ 6

Kể cả lúc qua đò, lúc đỗ, lúc lấy dầu, lấy nước

Đồ đồng mỗi giờ được 59 km.

Nhanh hơn lần trước được 3 giờ 6.

Đi nhanh như thế là nhờ về dầu **Spidoléine**

rất tốt, và đèn **Marchal** *rất sáng.*

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Les misérables

PAR VICTOR HUGO

(*Suite*)

M. Madeleine fut avec Fantine comme à l'ordinaire. Seulement il resta une heure au lieu d'une demi-heure, au grand contentement de Fantine. Il fit mille instances à tout le monde pour que rien ne manquât à la malade. On remarqua qu'il y eut un moment où son visage devint très sombre. Mais cela s'expliqua quand on sut que le médecin s'était penché à son oreille et lui avait dit : — Elle baisse beaucoup.

Puis il rentra à la mairie, et le garçon de bureau le vit examiner avec attention une carte routière de France qui était suspendue dans son cabinet. Il écrivit quelques chiffres au crayon sur un papier.

II

Perspicacité de maître Scaufflaire

De la mairie il se rendit au bout de la ville chez un flamand maître Scaufflaër, francisé Scaufflaire, qui louait des chevaux et des « cabriolets à volonté ».

Pour aller chez ce Scaufflaire, le plus court était de prendre une rue peu fréquentée où était le presbytère de la paroisse que M. Madeleine habitait. Le curé était, d'ailleurs un homme digne et respectable, et de bon conseil. A l'instant où M. Madeleine arriva devant le presbytère, il n'y avait dans la rue qu'un passant, et ce passant remarqua ceci : M. le maire, après avoir dépassé la maison curiale, s'arrêta, demeura immobile, puis revint sur ses pas et rebroussa chemin jusqu'à la porte du presbytère, qui était une porte bâtarde avec marteau de fer. Il mit vivement la main au marteau, et le souleva ; puis il s'arrêta de nouveau, et resta court, et comme pensif, et, après quelques secondes, au lieu de laisser bruyamment retomber le marteau, il le reposa doucement et reprit son chemin avec une sorte de hâte qu'il n'avait pas auparavant.

M. Madeleine trouva maître Scaufflaire chez lui occupé à repriquer un harnais.

— Maître Scaufflaire, demanda-t-il, avez-vous un bon cheval ?

— Monsieur le maire, dit le flamand tous mes chevaux sont bons. Qu'entendez-vous par un bon cheval ?

J'entends un cheval qui puisse faire vingt lieues en un jour.

— Diable ! fit le flamand, vingt lieues !

— Oui.

— Attelé à un cabriolet ?

— Oui.

— Et combien de temps se reposera-t-il après la course ?

— Il faut qu'il puisse au besoin repartir le lendemain.

— Pour refaire le même trajet ?

— Oui.

— Diable ! diable ! et c'est vingt lieues ?

M. Madeleine tira de sa poche le papier où il avait crayonné des chiffres. Il les montra au flamand. C'étaient les chiffres 5, 6, 8 1/2.

— Vous voyez dit-il. Total, dix-neuf et demi, autant dire vingt lieues.

— Monsieur le maire, reprit le flamand, j'ai votre affaire. Mon petit cheval blanc. Vous avez dû le voir passer quelquefois. C'est une petite bête du bas Boulonnais c'est plein de feu. On a voulu d'abord en faire un cheval de selle. Bah ! il ruait, il flanquait tout le monde par terre. On le croyait vicieux, on ne savait qu'en faire. Je l'ai acheté. Je l'ai mis au cabriolet. Monsieur, c'est cela qu'il voulait ; il est doux comme une fille, il va le vent. Ah ! par exemple, il ne faudra t pas lui monter sur le dos. Ce n'est pas son idée d'être cheval de selle. Chacun a son ambition. Tirer, oui, porter, non ; il faut croire qu'il s'est dit ça.

— Et il fera la course ?

— Vos vingt lieues. Toujours au grand trot, et en moins de huit heures. Mais voici à quelles conditions.

— Dites.

— Premièrement, vous le ferez souffler une heure à moitié chemin ; il mangera et on sera là pendant qu'il mangera pour empêcher le garçon de l'auberge de lui voler son avoine ; car j'ai remarqué que dans les auberges l'avoine est plus souvent bue par les garçons d'écurie que mangée par les chevaux.

— On sera là.

— Deuxièmement . . . Est-ce pour monsieur le maire le cabriolet ?

— Oui.

— Monsieur le maire sait conduire ?

— Oui.

— Eh bien, monsieur le maire voyagera seul et sans bagage afin de ne point charger le cheval.

— Convenu.

— Mais monsieur le maire, n'ayant personne avec lui, sera obligé de prendre la peine de surveiller lui-même l'avoine.

— C'est dit

— Il me faudra trente francs par jour. Les jours de repos payés. Pas un liard de moins, et la nourriture de la bête à la charge de monsieur le maire.

M. Madeleine tira trois napoléons de sa bourse et les mit sur la table

— Voilà deux jours d'avance.

— Quatrièmement, pour une course pareille un cabriolet serait trop lourd et fatiguerait le cheval. Il faudrait que monsieur le maire consentît à voyager dans un petit tilbury que j'ai.

— J'y consens.

— C'est léger, mais c'est découvert.

— Cela m'est égal

(*suivre*)

Những kẻ khốn-nạn

Tác-giả Victor Hugo

DƯ LUẬN

Một cách làm cho giảm bớt số người hành-khất

Vẫn biết không ăn thì đói, đói quá phải đi xin, những người hành-khất, nhân-cách thế nào, tinh-cảnh thế nào, tưởng cũng không cần phải trả-xét cho lắm, chỉ đưa ra mà biết được, phần rất nhiều phẩm hạnh của họ đã mất cả, tinh cảnh của họ tự thân là đáng thương, tâm-lòng của họ vì thế là lắp đi mà ai cũng tay họ cử động về cái nghề hành-khất.

Ngã ngày quen mắt, ăn việt quen mồm, trước đi gần, sau đi xa, ngày nay đi được, ngày mai đi cũng được lắm họ một đi, không phải họ không biết hổ thẹn, nhưng từng thì làm liều, quen mồm kêu được một chuyến, một giọng mày dày, thành ra số-tật.

Vả lại việc ở trên đời, cái gì cũng hay lây, bệnh đau mắt hay lây, bệnh đậu bao hay lây, bệnh xoáy-xu hay lây, thì bệnh hành-khất cũng lây vậy, thử xét mà xem, có phải nơi nào chỉm ăn chưa có hành-khất bao giờ mà nơi ấy tỉnh không có một người nào, mà nơi hay ăn chơi hay rảo-rồi, đi có một số hành-khất, ắt là ở đấy số sản-xuất từng chậm từng lẻ vậy.

Chẳng lẽ ở thấy sang bắt quàng làm họ, còn những người rèn bổ lợ cho ai ta bắt bí hỏi trong chẳng bực chỉ sẽ nhân dân để phần khích cái lòng nghĩa-khí của đồng bào thì ta cũng nên bắt tìm lại khi để ngăn ngừa những người cũng là đồng-bào mà đương là đi điền ngập ngoại, chực chui vào địa-ngục là nơi hành khất vậy. Thực tình ra, những kẻ ấy, cũng họ Trần, họ Nguyễn, họ Lê, họ Phạm, cũng con tinh cháu rồng, họ là người hèn, người xấu nhưng nào bẩy phần, tuy lỗi tại họ thực, nhưng nghĩ kỹ ra, lại tại họ chỉ có sáu bảy phần, còn tại người trên ba bốn phần. Tại sao ? là tại người trên không biết đặt để ngăn giữ cho cao, để cho nỗi cái sóng hành-khất đánh tràn lên được.

Cổ-nhân nói rằng : « vãng-giả bất khả giám, lai-giả ro khả truy », nghĩa là « cái đã qua khó lòng can nổi, cái về sau này, còn ngăn cấm đi được » vậy thì cái số hành-khất hiện có bây giờ, cho dù mà bắt bắn đi được, phí lực chỉnh phủ ra lệch bắt họ bỏ tù, « mẫu cái họ tội gì mà tù được họ », rồi nuôi lấy họ, hay đặt công việc cho họ làm thì khó lòng mà tính đi được.

Nhưng ta có thể lập cách hạn-chế cái số ấy về sau nầy, cho it đi, những người hành-khất hết hay già, sau già chết đi, cái số về sau đã bị hạn-chế thì hai, ba, bốn mươi năm nữa, số ấy ắt là ít vậy, đến lúc ấy có phải nước mình đã đến trình-độ văn-minh rồi không (nếu chưa được cũng mong như thế).

Cách hạn-chế ấy cũng dễ làm, xin bàn ra đây :

Phải biết rằng những hành-khất ở tỉnh-thành đến ở nhà quê ra cả, khi nhà quê chung quanh tỉnh không có hành-khất thì ở tỉnh cũng không có đâu. Vậy chỉ cần thi-hành luật-lệ hạn-chế ở thôn xã mà thôi.

Mỗi làng nên đặt một lệ hạn-chế như dưới đây.

Lệ hạn chế hành khất

Khoản thứ nhất. — Người nào đã ăn, đã tiêu hay giàu có, mà cha mẹ, vợ con, họ chồng, anh em phải đi hành-khất, mình không phải đang-thụ lấy, thì làng phạt tiền.

Khoản thứ nhì. — Cha mẹ con cái anh em vợ chồng cần lòng đang-thụ, mà trong nhất định bởi lòng cứ đi hành-khất cũng phải phạt tiền.

Khoản thứ ba. — Ai muốn đi hành-khất phải có hội-đồng bản-xã phát giấy cho.

Khoản thứ tư. — Ai hợp lệ sau này hội-đồng mới phát giấy cho :

a) Người ấy phải là một người từ số vô-thân, không có cha mẹ, con cái vợ chồng anh em đang-thụ cho được.

b) Người ấy tuy có thân thích nhưng chẳng may bị tàn tật, không làm ăng gì được, người ta không đang-thụ cho.

c) Phải có hai hộ quản-cố lành-lặn sạch-sẽ, và cũng được, qui-tộ lành-lặn sạch-sẽ thì thôi.

Khoản thứ năm. — Đã có giấy phép, phải đi một mình, không được kéo ai ra lẽ bẩy.

Khoản thứ sáu. — Phải có quyền bộ hội-đồng phát cho, ai cho bao nhiêu số gọi ngày tháng, số tiền, tên, tuổi vào đấy, cốt để các nhà hảo-tâm tượng số mà cho, không nhiều quá để hắn rồi, nhưng cũng không ít quá.

Khoản thứ bảy. — Việc làm phúc là tùy tâm, nhưng ai đã làm phúc, nên cho tự một vài đi thường.

Khoản thứ tám. Ai không có giấy mà tự do đi hành-khất lăng bất người cấm, ban đêm ngủ cấm, ban ngày đi quét đường quét chợ v. v.

Khoản thứ chín. — Những người bị cấm thì là kẻ công-quỹ mà nuôi công-quỹ sẽ dự bị bằng cách lục quản và mở sổ.

Khoản thứ mười. — Phàm người trong làng, hễ kẻ người nào, gặp hành-khất không có giấy, sẽ đuổi phép giải đến cho làng.

Khốn khổ thay ! thêm hại thay ! nhưng nhất thay ! nhiều nơi có lệ phòng-lừa mà mọc để phải đi hành-khất, em rụt gì ai cả mà chỉ ruột phải đi hành-khất, chính mắt kỳ-giả đã trông thấy rồi, nên khoản thứ nhất phải buộc rất chặt để duy-trì lấy luân-thường đạo-lý đã bị xéo đổ rồi.

Khi luật lệ nghiêm khắc đã tuyên bố, ai dẫy đầu phòng ngừa lo tính từ trước, thân thích giữ gìn cho nhau, chẳng là hành-khất đi đi, còn người họ lý cũng lấy bắt-đắc-dĩ vậy.

Thi-hành việc này cũng chẳng tốn tiền mà phòng được cái tệ-xấu-xa chớ-cười. về mặt (làng nào nhiều kẻ hành-khất ắt bị làng khác chê cười) chẳng khỏi lắm người phẩn đối ngăn trở, xin các quý-tiện thứ chỉ, huynh thứ, chánh phó hương-hội, thử xét lại xem, rồi mau mau thực-hành đi cho, khỏi mong lắm.

Trường-an, Hồ-duy-Tinh

TAXÉOL ROGIER

Thuốc chuyên-môn rất mạnh để trị bệnh lậu. Trị các bệnh như Gonnorrhée. — Cystite. - Catarrhe vésical rất hiệu. - Là một thứ thuốc mới các ông thầy thuốc ở thuộc-địa đều khuyên dùng thuốc ấy.

Giá một lọ : 1$00

BÁN TẠI HIỆU BÀO-CHẾ

L. BLANC

31, phố Paul-Bert, Hanoi

3002

Cuộc thi thơ

Của Nhật-tân-Quyền số 45

MMMCMLVII

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long.
Thủ-triện là đây có phải không.
Lý thánh gây nền tôn quốc-học,
Ny-thần dấu lại mạch hoa-phong.
Bốt lâu đã nhuộm sơn Nùng thắm, (1)
Hồn mão càng ghê nước kiếm trong.
Pasp-Việt đề-huề nay bội mới,
Văn-minh thêm sáng vẻ tiên-đồng.

MMMCMLVIII

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long.
Cửa các Khuê-văn ánh bảng rồng.
Bức phương xe xe còn nhớ mãi,
Kinh-lâu rỡ rỡ để soi chung.
Tăng vui thị-lễ sân ông Lý,
Thêm tỏ văn-minh giống cụ Hùng,
Long thuỵ long-chương bao thế-kỷ, (2)
Nhi Nùng phảng phất vẻ qui-mông.

Bùi-xuân-Mộc
Làng Yên-nhuế, Hưng-yên

MMMCMLIX

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long.
Nối gót ngô nương gắt thánh cung.
Lý mở đường dân hương vẫn đượm,
Lê ghi khoa-giáp mực còn đông,
Tích Nhâm chưa giảng điều luân-lý. (3)
Trương triệu sao đành nghĩa hiếu trung,
Học-giới nay thêm tru rạng nữ học,
Ai gồm ngôn-đức với công dung,

MMMCMLX

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long.
Yết-miếu làng văn hội ý không,
Năm tỷ giáo bay Tâu đàng tới,
Ngày đinh hương ngát Lý đầu công.
Cần-bo lấp lánh sen hồ-bạc.
Phố việt nghiêm trang đá đình Nùng.
Canh tuất trước sau bao thế kỷ, (4)
Nữ nhi xin hỏi đấng anh hùng.

An-thị-Khuyến Hưng-yên

MMMCMLXI

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long.
Văn miếu nguy nga cõi Á-đông,
Nàng. Nhị vững bền nền thánh đạo.
Tứ thư đồ đạt sang nho phong,
Xuân thu hương khói thơm thơ mãi.
Nam bắc nhân dân kính ái chung.
Từ Lý đến nay bao thế kỷ,
Phong trào Âu Á vẫn tôn sùng.

Nguyễn-sung-Lư
Làng Bình-an Thái-bình

(*Còn nữa*)

(1) Sơn núi Nùng-sơn, nước hồ Hoàn-kiếm
(2) *Long-thuỵ* và *Long-chương* là niên-hiệu vua Lý-thánh-tôn. - Bài này câu nào cũng có chữ cấm, hoặc chữ thá, để ánh với chữ *long* câu phá.
(3) Ông Tích-Quang, ông Nhâm-Diên, là người bên Tàu, đều dân tu lễ nghĩa.
(4) Canh-tuất đời vua Lê-thuần-công, thi đức thánh sinh. — canh-tuất đời vua Lý-thánh-tôn thi làm văn-miếu này.

Sang Lào có hai ngày

CÔNG-TY PHẠM-VĂN-PHI

Có các đường chạy thơ ở phía bắc Trung-kỳ

LƯỢT ĐI

Vinh cứ thứ sáu (sau khi xe lửa đêm Hanoi tới) chạy lên Napé ngủ, sáng hôm sau đi đến Thakhek đáp chuyến tàu thủy sang Vientiane.

LƯỢT VỀ

Thakhek sáng sớm thứ hai chạy đến Napé ngủ, sáng hôm sau tới Vinh đáp tàu đêm về Hanoi.

Mỗi chủ-nhật chạy có một chuyến, các quý-khách ai muốn đi xin đánh giây-thép cho biết trước hai mươi bốn giờ để bẩm-tự liệu sắp xe cho đủ.

Hạng tây đi . . . . . 28$00 một chỗ ngồi.
Hạng ta đi . . . . . 14.00 —

Đường đi Huế và Yên-lý đi Nghệ-hưng ngày nào cũng có xe chạy, xin lấy vé trước một ngày.

Lối đánh giây thép : PHAMVANPHI,
Vinh. Đồng-hà. Yên-lý. Thakhek hay là Napé

3013

AI MUỐN LÀM GIÀU

Bỏ ra 20 quan mà may ra được

500.000 quan

Làm một cái trái-phiếu của Công-ty Pénaria, có rất nhiều lần trúng (Obligations Pénaria à lots). Lần nào phải nộp ngay 20 quan, các thứ 10 tháng mười tháng sáu 10 quan, theo năm kỳ đều đều trong hạn. (Theo việc nộp ngay, có thể trả nốn gọn cả trong).

Số nộp năm lần, đến kỳ được ngay cả số trái-phiếu với số tiền lời, tính ra được ngay số tiền gấp năm lần số nộp, là 100 quan. Nhưng không phải ai nộp cũng được lời ngay, vì còn tùy số trái-phiếu trúng số to hay nhỏ, mà số tiền lời được nhiều hay ít. Nhưng cứ đến kỳ thì cũng được lĩnh số tiền gấp năm lần số nộp, hơn 5 triệu lần.

Như vậy mua trái-phiếu thế cũng lợi, không khi nào thiệt.

CÓ NHỮNG LỜ SAU NÀY :

120 lần.	250.000 quan	360 lần	2.000 quan
130 lần.	250.000 —	1.220 lần	5.000 —
260 lần.	100.000 —	13.200 lần	5.000 —
260 lần.	10.000 —	1.700.000 lần sau nữa lại lĩnh 500 —	

Người có trái-phiếu được kỳ trúng số, có thể bán cho nhà băng, số mười năm nữa mới trả tiền.

Các lần trúng lĩnh nguyên tắc, không phải mỗi lần đều có số, mà chỉ theo số trúng được một số bằng số số trái-phiếu trong số, không phải trả tiền. Các số xê trong bảng lý-thông với số trái-phiếu đã lĩnh rồi, không có trong bảng. các chữ in trái-phiếu có thể xem được, theo như điều khoản trong bản luật riêng ngày 13 Mars 1934. Bản luật ấy là một bản luật rất công, giữ gìn cho các nhà có trái-phiếu, không có điều gì phải nghi ngại cả.

Năm nào cũng có 15 Février, 15 Mai, 15 Août, 15 Novembre thì rút số.

Các ngài muốn đến các cuộc rút số ấy thì gửi ngay 20 quan đến nhà

BANQUE NOUVELLE, 2 Rue Papère. MARSEILLE, France

R. C. MARSEILLE 6576

NHÀ BÁ-CHUÔNG

Nơi là hiệu Báo-chí MONTÉS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Muốn chữa khỏi các bệnh về đường tiểu-tiện thì nên dùng thuốc:

ABLENNOL

là thứ thuốc chữa bệnh lậu rất thần hiệu.

Chế toàn bằng chất: Santalol
chất: Salol
và chất: Urotropine

Giá 1$30 một hộp

BÁ CÁO VIỆC RIÊNG

Tôi tên là Vũ-thị-Nhớn, ở làng Dư-hàng, huyện Hải-an, Haiphong, vì tôi có dứa con tên Dương-văn-Lạp (dit cửu Lạp) nó dua theo anh em chơi bời quá độ, vợ chồng tôi rán bảo không được, vậy xin các ông, các bà đừng ai cho nó vay mượn cầm cố mua bán gì với nó cả, vì ở nhà tôi các việc còn có bố mẹ chồng tôi và chồng tôi chủ quyền, chớ nó không có quyền gì cả, nếu ông bà nào không nghe, còn cho nó vay mượn, hoặc nghe nó cầm cố bán chác gì, thì xin cứ nó mà hỏi, chớ nhà tôi không có can-thiệp gì đến đấy.

5.719 VŨ-THỊ-NHỚN điểm-chỉ

Dépuratif Ribal

Thuốc tẩy huyết và tiêu độc

Thuốc này rất hiệu, rất có tiếng, nên thành ra một thứ thuốc rất quý. Dùng trị bệnh ngoài da rất hiệu.

Giá tiền: 1$30

Pommade Ribal

Làm cho đỡ đau, trừ trùng-độc, làm cho lên da, dùng để trị các bệnh lở, và các bệnh ngoài da. Thuốc ấy dùng phụ vào với thuốc Dépuratif Ribal.

Giá tiền: 0$80

BÁN TẠI HIỆU BÁO-CHÍ

L. BLANC

31, phố Paul-Bert, Hanoi

30 3

茂 MAO-SENG 盛

57, Rue Jean-Dupuis (Phố Mới), Hanoi

MÁY NÓI SỐ 248

Hiệu tôi mở từ năm 1889, kể được 31 năm chuyên nghề làm các thứ gạch hoa, công, chắn-song bằng xi-mo. Được nhiều giấy khen của Nhà-nước.

Hàng tốt, giá cũng hạ, vì hiệu tôi muốn mong đông khách.

Qui-khách có dùng, xin mời chiếu cố.

3013 MẬU-THỊNH kính cáo.

Chè mới đã đến

Bản hiệu vừa mới nhận được các thứ chè liên-tâm và ô-long mới như sau này:

Chè Kim-thái liên-tâm ô-long
» *Kông-thái* »
» *Tâm-nguyên* »
Chè như-ý liên-tâm
» *Tam-hi* »
» *Ngũ-phúc* »
» *Long-thái* »
» *Kim-mậu* »
» *Minh-thái* »
» *Tân-thái* »

Những thứ chè này là rất tốt, cánh nhỏ và nước xanh, mà mầu hương lại đượm. Chỉ có bản-hiệu sang trước hơn cả, mà bán đã được nhiều ngài công-nhận cho là một thứ chè tốt. Vậy bản-hiệu xin mời các ngài chiếu-cố cho. Bản-hiệu lấy làm hân-hạnh lắm.

KIM-THÁI kính cáo

3 Rue des Cantonnais, Hanoi

sửa hội thì ngài đã tỏ biết rằng bà Đạm-phương lâu nay thường nghiên tình dân-tứ về sự giáo-dục nữ-tử, bà đã đem cái tâm-huyết mà vẫy vùng trên tờ báo, lấy cái trí não mà sửa-sang trong chốn gia-đình, hãy xem cái điều giáo dục trong gia đình của bà, và các tập văn-chương trên báo chương xưa nay thì đủ thấy cái địa vị của bà là rất xứng-đáng làm chánh hội-trưởng Nữ-công học-hội ngày nay, vậy thì cái tâm-tư của bà đối với đồng-bào có cái quan-niệm rất thiết thực, cho nên đông đủ trước mặt ngài hôm nay, ngài đã thấy cái kết-quả như thế ấy, thì ngài xin nhờ cho hội được bền vững theo sự đào tạo của bà, động đem hai cái văn-minh tân-cựu dung hòa cùng nhau mà xây đắp nên một cái nền luân lý hoàn-hảo trong gia-đình. Trong bài diễn-văn của bà có nói rằng cái mầm non sắp nảy nở tức là tay bà sẽ vun quén lấy, càng được xum xê bao nhiêu, ấy là cái hạnh-phúc của đồng bào bấy nhiêu vậy, vân vân.

Xong cuộc trò chuyện hội có dọn tiệc trà bánh đãi các quan và các người dự lễ.

Trước khi giải-tán quan Khâm, các quan và các bà, chụp toàn-thể hội ra đứng trước thềm hội quán chụp một bức ảnh làm kỷ-niệm. Tiếp đến toàn thể hội-viên và ban trị-sự cũng có chụp hai bức ảnh.

Lời diễn-văn của bà Đạm-Phương đăng sau đây.

Dâm bẩm quan Khâm,
Các cụ
Các ông
Các bà.

Hôm nay là ngày khai hội Nữ-công, chúng tôi được cái bảo-hạnh tiếp rước các quí vị quang-lâm. Giữa ba gian nhà hội tạm thời chật hẹp như thế này mà được các quí vị hạ cố đến làm cho hội chúng tôi thêm nhiều sự vinh hiển như ấy lắm. Trong phiên vinh-hiển đó, chị em chúng tôi lại rất mừng rỡ đối với cái cảnh hiện tại, mà lại còn chan chứa một mối cảm tình về hạn mong mỏi cho sự tương lai; vì đối với một hội thì nhớt cần nữ giới mới phải thế, mà trước đã định nhờ quan Khâm-sứ tán thành cho, qui phu-nhơn lại đứng làm danh-dự hội-trưởng, thêm may mắn gặp dịp quan Toàn-quyền Varenne đi ngang qua Hué, chị em trong hội được phép đến yết kiến Varenne phu-nhơn, tỏ bày chủ-nghĩa lập hội thì phu-nhơn rất lấy làm bằng lòng mà hứa sẽ hết sức chiếu cố tới hội. nên chị em chúng tôi được thêm phần mạnh giạn mà lo lắng công việc cho mau đạt đến chỗ hi-vọng; nay lễ khánh-thành của hội, lại các quí vị không kể thì giờ qui-hóa, mà đến chứng kiến cho nữa, thật là một sự cổ vũ rất qui báu cho chị em chúng tôi, mà lại cho cả cái tinh thần lập hội của nữ-lưu Việt-Nam sau này vậy.

Thưa các ngài, về cái vấn-đề nghề nghiệp, thiết tưởng các ngài cũng từng nghiền cứu đến nhiều lắm, chắc các ngài cũng công nhận cho rằng nữ-công thực nghiệp là điều rất cần thiết cho đàn bà con gái Annam mà nhất là về cái thời đại này.

Lấy cái hiện trạng của nữ-giới xét mà xem thì nữ công vẫn là một phần tử của cái đời người đàn bà Việt-Nam, từ bao giờ đến bây giờ, cái đường kim mũi chỉ, canh cửi bánh trái, vẫn là cái công việc thường xuyên và cần kíp của phụ-nữ Việt-Nam, bất luận là con nhà khuê các hay thường dân. Cái nhiệt tâm của người đàn bà đối với công việc ấy, đã thành ra một cái nghĩa-vụ bắt buộc phải có, không có vẫn lấy làm thẹn thuồng, ra đường vẫn sợ thua chị kém em, bà con khinh dể (đây là chúng tôi nhắc lại cái thời-kỳ chưa có học-đường của nhà nước). Xem vậy thì đủ biết rằng nữ-công có ích cho đàn bà đủ mọi phương diện, gây cho bọn quần-thoa một cái tinh-thần « Tự lập » một cái tinh cách cần mẫn ham công việc lành sự nhàn rỗi. Nữ-công chẳng những giúp cho đàn bà về đường tự lập, mà lại về đường sinh kế, và trước nữa là cái mầm mống cần sự công-nghệ thực-nghiệp nước nhà sau này vậy.

Từ khi nhà-nước Bảo-hộ lập nữ-học đường, đem cái tinh-thần khoa-học, chỉ-huy những tân lý cho con em Việt-Nam, theo đòi sòng khéo, chúng tôi luống những mừng thầm rằng tuy nữ-công là phần sẵn tốt của chúng tôi, nhưng hãy còn non nớt lắm, mọ truyền con nối chỉ là cái tập tục sẵn có nhem, chớ không bao giờ phát minh ra cái lạ, sẵn đổi lại cái tiến, mong ngày nay một phần chị em hưởng thụ được chút giáo-hóa Âu Mỹ, về mà sửa đổi cái nhà hậy bỏ chánh, cái hào khuyết, xây đắp cho thành một nền nữ-công vẹn toàn hoàn hảo nhưng không để một phần chị em không phải vì mục-đích ấy mà học thành ra đi học một phương-diện khác, làm cho chúng tôi và một phần đông người đàn-bà Việt-Nam thất vọng, cho đến nỗi ngày nay nữ-công đã không tinh, mà lại thoái, nghề nữ-công mai một lần hồi, việc nữ công lăng bỏ, làm cho người có chút quan tâm về đường tương lai của nữ-giới, cũng phải ngậm ngùi. Ấy đối với cái cảnh tượng như thế mà chị em chúng tôi vì nghĩa-vụ, không nỡ thế có sửa yếu, ra tay chống đỡ, mong chấn-chỉnh nữ-công, mới lập hội dạy bảo lẫn nhau, lòng mong sao cho có được đôi phần hiệu quả, thế là mãn nguyện. Ấy là cái tôn-chỉ thứ nhất về sự lập hội của chúng tôi là vậy.

Thưa các ngài, cái chức vụ phụ nữ trong gia-đình, dầu ở vào xã-hội nào cũng thế, sự quan trọng thế nào, chắc các ngài cũng thừa hiểu, nhưng chúng tôi chỉ xin nhắc lại nữ-giới Việt-Nam đó với xã-hội Việt-Nam lại còn nặng nề hơn nữa là vị gồm cả sự chung tương, cả sự tối-thy vậy.

Thưa các ngài, một cái xã-hội tốt hay là xấu là do tại gia đình tốt hay xấu, mà gia-đình tốt hay xấu, là do sự giáo dục của mỗi gia-đình đối với mỗi cá nhơn mà tạo ra, đàn-bà vẫn có một phần trách-nhiệm trong cuộc tạo nhân kết quả ấy. Vì vậy mà gây dựng một cái gia đình tốt không gì bằng xây một nền đạo đức luân-lý cho phụ-nữ thật hoàn-toàn. Cái nền đạo đức ấy, xưa nay chúng tôi vẫn lấy làm tự phụ, là đông phương cũng có một phần văn-hóa tu mỹ, mà chẳng những chúng tôi mà thôi, toàn cả đàn-bà Á-đông từng đều chịu dưới một văn-hóa hết thảy như nhau, cái lý-tưởng ấy dầu các nhà bác-học tây phương cũng đã từng xét nghiệm và công-nhận cho như thế. Những cái nết-na đảm thắm, nói năng phải lẽ, đi đứng đoan trang, biết cần kiệm, biết nhân đức, toàn là những cái vẻ điểm đáng qui, đáng mến để gây dựng ra hiết bao nhiêu là cái gia-đình tốt đẹp vẻ vang, mà cái gương mẹ hiền vợ thuận, vẫn thường thường soi sáng cho kẻ hậu-sinh luôn. Qua đến cái thời kỳ hấp thụ cái văn-hóa tây-phương ấy là một cuộc cải cách lớn-lao trong cái đời sinh-hoạt của một phần người đàn-bà Việt-Nam, khi xưa phòng khuê kín cửa, ngày nay bỗng ra mà trực tiếp với xã hội, thật là một điều mới mẻ, làm cho cái nền đạo đức rặng như bàn-thạch kia, cũng phải lung e uyển, kết cuộc thành ra cái thời kỳ khủng hoảng, làm cho một hạng người hẹp lượng, rồi lên cái phong trào bài khích. Nói vậy không phải là chúng tôi có ý chê cái văn hóa tây-phương đâu. Cái văn hóa tây phương cho chúng ta cái tinh thần tự chủ, cái tư tưởng phát kiến, có cái can đảm quyết nghị, biết đến vệ sinh bảo chắng, ấy toàn là những cái mỹ, rất bổ ích cho cái nền đạo đức đông phương cần phải bổ cứu thêm vậy. Ngày nay cái nguồn vụ của chị em chúng tôi là phải hô hào kéo vớt gỡ gìn phong hóa cũ, mà cần thêm bổ thêm tư tưởng mới, nỗ hầu vun tưới những mầm non tương tốt sau này.

Thưa các ngài, mục đích của hội, cái hi-vọng của hội ấy công chúng tôi tuy có hơi rộng một chút, nhưng thiết tưởng đều thuộc về giáo dục thiết yếu hết thảy, song bấy giờ hội nữ công chúng tôi mới vì nhơn cái hạt giống nhỏ mọn nhưng có ngày nảy nở sinh sôi ra nhiều, tức phải nhờ khí hậu thổ nghi kẻ vun người xới mới mong đơm hoa trái rườm rà vậy, nước ao rằng sẽ được cả trên quan Khâm sứ và các quí vị ra tâm tán thành cho, thời lo gì không đạt tới chỗ bền bỉn mong mỏi đó.

Nhân ngày khai hội, tôi được cái vinh hạnh thay mặt cho bản hội chúng tôi mà đứng dâng mấy lời thành thực, cảm tạ quan Khâm-sứ và các quí vị xin chiếu to lên rằng.

Đại-pháp vạn tuế
Việt-Nam vạn tuế
Nữ-công học-hội vạn tuế

THANH-HOA

Cậy thế hành hung. — Buổi chiều hôm 17 Juin có một người nhà quê bán tôm cá đem mẻ cá vào trong chợ ngồi bán, làm rỏ ra một ít nước xuống thềm chợ, mà bị tên phu coi chợ lại hắt đánh tán nhăn, cầm tay kéo lôi, người ấy kêu van để cho lấy vài tiền cá đã bán cho người ngồi bán quanh ấy rồi sẽ đi, thế mà nhất định nó không cho lấy, sự lôi thôi đi, vừa đi vừa đánh, chưa ra khỏi chợ lại gặp một chú lính đến chẳng hỏi han gì, lại đánh luôn một trận nữa, đồ cá mắm mềm ra, rồi kéo lên sở bắt phạt vì đã làm mất chợ.

Sự bán tôm cá mà cầm không cho rỏ nước ra thì tôm cá nào mà tươi được; nhưng sự lấy quyền thế gì mà tàn cơ chợ cũng tên phú-lít kia đánh đập người ta làm vậy, đã có trái luật phép gì, họ chỉ được trình báo với sở cảm phạt tiền là cùng, chứ sao lại đánh người ta như thế. Có chợ ai trông thấy tình cảnh ấy cũng phải phẫn nàn rằng, nếu cứ như thế mãi thì e rằng người nhà quê không dám đem hàng đến chợ mà bán nữa.

Vậy mong rằng các quan chức bản tỉnh ra lệnh rõ ràng cho những bọn đó biết rằng, luật pháp cấm không được dùng võ lực mà đối đãi với mọi người, và nên trừng trị cho chúng đề từ rầy đừng làm càn như thế nữa.

NGHỆ AN

Một cái tục lệ nguy hiểm. — Về xã Cát-ngoại, tổng Cát-ngoại, [illegible] Anh sơn, ở đầu cái Trường. Cứ lệ cứ tường năm đến mồng năm tháng năm ta (tức là lễ Đoan-ngọ), khi lễ thần xong thì dân hai giáp chia làm hai phe dân thành trận, rồi nhặt đá quăng nhau rất dữ dội. Khi quăng nhau thì mỗi người cầm một cái gậy chừng 1m50 để những viên đá khỏi trúng phải. Nương trong khi quăng nhau dữ dội thường cũng có người bị thương, quá ra có khi hại đến tính mạng.

Nghe đâu lại có một điều phê gớm nữa là có nhiều người bình nhật hiềm thù nhau cũng đợi đến ngày lễ ấy mà báo thù nhau, nghe rất thêm hại!!

Một chị tục lệ là, lâu thay, chẳng hay sinh ra từ bao giờ mà trong dân lưu lại tin theo như thế được. Vậy muốn tránh những sự nguy hiểm xảy ra thì không gì bỏ cái tục lệ đi là hơn, chớ theo những điều mê-tín mà khư khư giữ mãi.

Phê-trị lại cáo

QUẢNG BÌNH

Ông gì ở Lạc-lộ giả. — Độ tuần lễ nầy, nhơn dân ở các thương thôn nghe nhao-nhác huyện truyền rằng: « có một người ăn lớn đã ăn-phụ, tự xưng là phó-lục-lộ đến bắt phạt những nhà có trồn bò thì ra ngoài đường, bắt phạt nặng quá và thâu lấy tiền phạt rồi đi mất. »

Hết nơi nầy qua nơi nọ lần mò vơ-vét cũng đã được nhiều, chẳng may sa-mạnh đến nơi, nó nói lỉnh mà qua phủ hạt Quảng-trạch bị ngay ông phủ sở-tại là người mẫn trí liệt tình ngờ nó làm đó nhảo là có điều gì gian-dối, mới cho người đi xét; bắt nó được giữa chợ Ba-đồn, đưa vào xét hỏi thời nó chỉ cợ lăng liếng tấy một cách hăng lắm, sau quan phủ sở tại lỏi đến giấy phép thời không có, mới tống giam xét hỏi. Nay tư xét cần sự ở của nó, và cứ như lời nó tự nhận thời tên là Hoàng-văn-Khải, tục danh Khóa-Vay, quán ở Tứa-thiên (Huế) đi lịch mở về đã mấy năm nay, đã từng can án trộm cướp lừng lẫy.

TOURANE

Phát phần thưởng. — Lễ phát phần thưởng năm nay đại-khái cũng như mọi năm, chỉ khác rằng mọi năm phát chung cả học-sinh Tây, Nam, mà năm nay phát riêng làm hai cỗ; và phát nơi khác, chớ không phải tại học-đường.

Học-sinh Tây phát tại nhà Xếp, chiều thứ bảy 12 Juin. Qua sáng 13 phát cho học-sinh Nam tại nhà chớp-ảnh Nguyễn-khoa-Lý. Có quan Đốc-lý và các quan-viên Tây, Nam, cùng thân hào trong thành-phố đến dự lễ rất đông. Khi ông Đốc-học đọc diễn-văn xong, quan Đốc-lý có đứng lên đáp-từ, và nói mấy câu khuyến răn học-sinh; ngài tỏ-làm ân-cần khuyên bảo các học-sinh phải nên chăm tuân theo kỷ luật, giữ gìn trật-tự, không nên làm những việc rối loạn, và kẻ nào sự bỏ tuân theo kỷ-luật thì được lại ích những thế nào vân vân...

Mãi đến 11 giờ mới xong lễ.

Ngày Hưng-quốc khánh-niệm. — Lễ Hưng-quốc khánh-niệm năm nay ở thành-phố này xem rất là lạnh lạt, trừ các chỗ công sở có kéo cờ treo đèn ra, thì không có trò chơi gì cả. Nghe đâu cũng vì không ai muốn chú-trương lễ nhơn cuộc lễ-nghi, nên lễ mới sơ sài như vậy.

Giường Hồng-Kông bằng sắt và bằng đồng.

Kiểu mới theo nhà và theo bản. Màn mang-cầu. Chăn, nệm, gối nhồi bông gạo và cỏ Algérie. Các đồ đồng trong phòng ngủ: gương soi, chậu, vân vân.

Sơn lại giường. Chữa lò xo giường. Lò xo, ruột gà để làm đệm auto, ghế, đệm xe.

Xin gửi thư lấy tờ khai giá cả các kiểu giường tại hiệu:

TRẦN-XUÂN-HOÀNH
6-909 6, Rue du Chanvre, Hanoi

SẢN-NHIÊN-ĐÀI

Kính trình các quí khách biết rằng tối thứ ba 22 Juin và tối thứ tư 23 Juin 1926 tức là 23 và 24 tháng 5 annam. Bản hội ngài không bán lẻ vì đã riêng hai tối ấy cho những tài tử ở các tỉnh về ở Hanoi thoả cổ hát cải lương Saigon, Kinh và Bắc-kỳ.

Tối thứ ba 22 Juin 1926

Diễn hai tích:

1°) TUỒNG SAIGON

ĐẠI NÁO MÃN XUÂN VIÊN

2°) HÁT CẢI LƯƠNG

MẢNH GƯƠNG THẾ SỰ TA CÙNG SOI CHUNG

Hồi thứ I

1° — Võ tướng *Bùi nói Mắt xuân viên* này rất khó thể mà các tay tài tử luyện tập đã lâu, nay xin gánh đua nhau trổ hết tài khéo cho mình ở trên sân khấu. Cân thau, cân văn nghe rất là nảo nùng ai oán. Đến-kép toàn là các tài tử trứ danh ở các tỉnh và ở Hanoi ra đóng. Toàn mặc những mới của tân. Điệu bộ rất tài tình. Đã diễn ở các tỉnh nhiều lần được công chúng rất hoan-nghênh.

2° — Võ hát cải-lương « *Mảnh gương thế sự ta cùng soi chung* » là một vở hát có đủ các giọng ngâm ca, nào lối Bắc-kỳ, nào lối Kinh, nào lối Nam kỳ. Có nhiều tay khôi hài rất buồn cười. Câu ca, cân ngâm rất hợp với rập dân nhị. Tích hát rất là có luân lý, và rất hợp thời. Xin xem cáo bạch riêng phát trong các phố.

SÁCH MỚI XUẤT-BẢN

Các Tiểu-thuyết và các sách, các truyện quốc-ngữ mới xuất-bản muốn đem gửi bán tại Haiphong được can-thiệp và tiện-nang chu-tất, nên gửi hiệu *NAM-TẠN, bán sách, số 54, phố Bonnal, Haiphong bán giúp.* 3843

Những nhà có con em cần nhờ nắn hiệt thứ thuốc *Hồ-Tê-Ngọc-Liên tiên nhi chỉ khái được thang* » là một thứ thuốc ho trẻ con rất mầu nhiệm và ổ uống, nó làm cho trẻ mau tiêu đàm và tống được các chất độc ở trong phổi ra, dù ho gió, ho đàm, hoặc suyễn, hoặc khô thở, nếu tên lại cứu ho nặng đến đâu mà dùng thứ thuốc này cũng có thể khỏi được, những người đương qua đi nhiều Hiệu bán, ai muốn mua, hoặc muốn biết ở tỉnh mình Hiệu nào bán thì cứ viết thư hỏi Hiệu TỪ-NGỌC-LIÊN, n° 46 Rue Principale à Bắc-ninh. 3022

Agents d'Annonces en Europe :

L. MAYENCE & Cie

9, Rue Tronchet, PARIS

19, 21, 23, Ludgate Hill, LONDRES

CẢI LƯƠNG HÍ VIỆN

Tối thứ hai 21 Juin 1926

Chèo cải lương:

MẢNH GIẾNG THỀ

Tối thứ ba 22 Juin 1926

Có bộ lối nổ:

BẮT MÌ CỤ

Xin nói để qui khách biết rằng: Khi diễn tích chèo cải-lương hiệt cách ăn mặc theo lối thời nay, còn khi diễn tích chèo cổ thì cách ăn mặc theo lối đời xưa của tích.

Giá chỗ ngồi: Tích chèo cải lương, tích chèo cổ đều giật thì tùy cổ tiền. — Còn tích chèo cổ thường thì thu nửa tiền mà thôi.

誌雜南安
An-Nam tạp chí

REVUE DE L'ANNAM

Direction, Rédaction, Administration

50, Route Mandarin

Hanoi (Phố hàng Long gửu gare) Tél. n° 530

Chủ-nhân

TẢN-ĐÀ, NGUYỄN-KHẮC-HIẾU

Tôn-chỉ của Bản-chí là: đón tự luân-lưởng, phù thực phong-hóa, mong cho đại đa số quốc-dân có tư cách. Ngoài ra thời các việc thực-nghiệp, thường-thức, văn-học, triết-học, cũng là những thời sự trong ngoài, xin đắp-đổi trục kỳ có cống hiến Độc-giả.

Mỗi tháng ra hai kỳ, sẽ bắt đầu từ tháng Juillet tới đây. Giá tạp-chí mỗi số 0$20; nửa năm 2$20; cả năm 4$00.

Ai muốn đăng quảng-cáo, xin viết thư về hỏi. Bản quán sẽ đưa giá. 5.714

SIN-DƯỠNG LÀ VIỆC TRỌNG

Các ngài nên kíp mua quyển

SẢN DỤC CHỈ-NAM

Của ông Y-Sỹ NGUYỄN-VĂN-LUYỆN

là sách nói về cách đỡ-đẻ theo phép Thái-Tây, cách chăm nom cho người sản-phụ, cách chăm nuôi trẻ-con, và cách chữa bệnh-tật cho trẻ-con.

Sách này có quan Bác-Sỹ COPPIN giới-thiệu, đã được các báo đồng-thanh tán-dương và chư-tôn hoan-nghênh nhiều lắm.

Bán ở hiệu thuốc **CHASSAGNE**, 59, Rue Paul-Bert, Hanoi, và ở các hàng sách ở Hanoi và các tỉnh.

3002

Agents généraux en Indochine : CHARRIÈRE, DUFOURCQ, GARRIGUENC & Cie

3497

PHẢI DÙNG THUỐC BỔ VÀ TRỊ ĐẬM

THỨC HIỆU LÀ

ELIXIR TONIQUE ANTIGLAIREUX

Của ông Laroze-y Guillaume

Tỳ lâm nước nên suy thuốc ELIXIR có chất đường với quinquina Guillaume là bổ thận hiệu trong những bệnh HƯ PHỔI, đau trong tỳ vị, Gái mới, THẤT TINH, DẬU TRẮNG, BẠCH-ĐỚI TỬ TÂN, bước CHÓN NƯỚC, KINH KIẾT, KINH HƯ ĐẠI KINH CỦA ĐÀN BÀ CHỨC NGOÀI ĐA và bịnh có TRÙNG LÃI TRONG BỤNG.

Ấy là một thứ THUỐC XỔ rất tiện và rất hiệu nghiệm hơn cho HUYẾT RA TINH KHÍẾT. Những bịnh gốc BỔI BẬN hay là MẤT phải rất thì nước thường lắm.

Sẽ bị thuốc lợi đam nào mà không có dùng thứ Pain Gaze thì quả đáng.

Lại có một mỏ

THUỐC HOÀN XỔ

bằng sáng rất trong thứ Elixir Tonique Antiglaireux các quan lương-y Guillaume.

Chính nhà bày chước chỉ là nhà:

PHÚ GIẢI PHẨM, nhứt lượng bào chế y nghĩa, Dược chính là KHÁNH HÒA nên tới nơi là lợi đã thành hàng.

Ở TRÊN CÁC ĐƯỜNG PHỐ ĐỀU CÓ BÁN

TREPARSOL

Thuốc này các thầy-thuốc đều dùng. Ở các nhà-thương Đông-dương đã thi-nghiệm. Là một thứ thuốc tốt, rất công-hiệu, để thay thuốc tiêm (914).

Để trị bệnh-lị.

Bệnh giang-mai.

Bệnh sốt-rét ngã-nước.

Ống lớn 30 viên. Ống nhỏ 15 viên.

Ở các nhà Bào-chế có sách dặn bảo mọi việc về cách dùng. 3051

Thế nào là bệnh trĩ?

Bệnh chĩ là mọc mụn trong đại chàng mà sinh ra, nên đã mắc bệnh thì đại tiện đau sót mệt nhọc, sau khi đại tiện lại thấy ra huyết, thường gọi là lòi rom. Ngài nào có bệnh này nên kíp chữa, để lâu có thể ăn thủng đại chàng.

Vậy xin Liệt quí lưu tâm giới thiệu cho vạn tạ.

TRƯƠNG-QUẾ-LÂM

THỢ KHOA Y-SINH

26, Phố hàng Buồm, Hanoi

3053

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Trong những độ trời nóng, thời tiết thay đổi, thường gây nên bệnh ghịp.

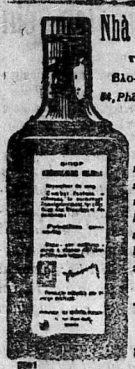
Mắc bệnh ghịp, thường sốt ho, nhức đầu, đau ê khớp xương.

Muốn trị bệnh ghịp, chỉ có một thứ thuốc, là:

Cachets du Docteur Rascol

0$60 một ống sáu cachets

3051

Thay huyết xấu.
Trị bệnh mất máu, khí huyết suy yếu, thân thể mỏi mệt gầy còm, hay vì kém huyết sinh ra rào phổi, làm cho hay ho nặt.

ẤY LÀ:

THUỐC NƯỚC SÂM HUYẾT MÁU BỔ 1$ ống

3001

Thuốc hiệu

ASPIRINE

DES

USINES DU RHÔNE

là thuốc để uống trị những bịnh: Nóng lạnh, số mũi, rêm mình các chứng rét cắt. Nhức đầu, nhức ốc, nhức răng Đau mình, đau mẩy, đau lưng nhức gân cốt, trật-sổ.

có bán chung trong các nhà bán thuốc

Phải đòi hỏi cho đặng hiệu "USINES du RHÔNE" mới chắc thuốc tốt. Hình trong và thiệt hiệu-nghiệm

---

Nhà Bán-đồ « TÂM-TÂM »

Hà-nội, ở phố hàng Trống.

Chủ-nhật, thứ năm [illegible]

Rắc thuốc bột

SUDOL

thì tức khắc tuyệt nọc

RÔM-SẢY

Lúc đang ngứa ngáy khó chịu được rã: thuốc Sudel thì thấy dễ chịu lạ thường, mà sau rôm-sảy không mọc lên được nữa.

Thuốc này quý vô cùng, mà giá lại rẻ.

Một hộp lớn: **0$50**

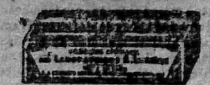
Bán tại hiệu Bào-chế

CHASSAGNE

Số nhà 59, phố Tràng tiền

HANOI

3002

Thuốc chữa bệnh sỏi rất rõng rất thần-tiện. Chỉ uống một lọ cũng đã khỏi bịnh.

Ở các hàng bào-chế Đông-pháp có bán cả.

3050

THUỐC LẬU (SANTAL MONAL)

Hai sự rất ghê gớm ở bệnh lậu là: Yếu sức đi và mất đường sinh dục. Cái cơ-quan chính nó làm cho mất sức khỏe và những bạt sinh dục đề hóa ra như hạt sinh dục của các người già. Không còn gì sợ hãi hơn là một người trai trẻ mà không sinh được những con mầm-mạp? Vậy thì phải nên quan phòng các chứng xảy ra ở bệnh lậu và phải nên kịp chữa ngay khi mới bắt đầu có mủ. Nếu mới thấy trong đường tiểu tiện hơi đau, thì phải nên chữa ngay và phải nên giữ gìn những cơ-quan khác, bàng-quang, quả thận cho khỏi mắc bệnh về sau nữa.

Người ta đã có cách chữa rất công-hiệu là thuốc *Santal Monal*. Dùng trong mấy hôm đau là hết ngay đớn, hết sưng đường tiểu tiện và khỏi ngay lập tức. Thuốc *Santal Monal* này dùng ở các nhà thương khắp hoàn-cầu, vì nó là một thứ thuốc rất qui rất hay. Nó lẫn vào với nước tiểu và làm cho nước tiểu thành ra xanh, làm cho sạch những mụn con mọc ở các cơ-quan, như thế bệnh lậu khỏi ngay lập tức.

Ở các hàng bào-chế lớn đều có bán cả.

3045

RHOMNOL

Của các nhà Laboratoire Leprince, là một thứ thuốc bổ rất mạnh, cho những người vì lao-động quá mà sag-nhược, và những người nhọc-mệt trí-não, và thần-kinh, rất linh nghiệm.

Thuốc viên: Mỗi ngày 6 hay 8 viên.

Tại tất cả các nhà Bào-chế và Bào-kỹ đều có bán.

3033

Rượu mùi chính-hiệu Marie-Brizard

(LIQUEURS MARIE-BRIZARD)

Uống rượu mùi, phải trọn thứ chính-hiệu:

Anisette Marie Brizard
Cacao Chouao Marie Brizard
Curaçao orange ou blanc Triple sec
Cherry Brandy
Peach Brandy
Fine Pale Brandy
Rhum Charleston supérieur

TOÀN LÀ THỨ RƯỢU NGON VÀ BỔ

THẾT KHÁCH RẤT LỊCH-SỰ!

Bán tại L'Union Commerciale Indochinoise et Africaine Haiphong, Hanoi, Nam-định, Bến-thủy, Thái-bình, Yunnanfou, Tourane, Huế, Qui-nhơn, Nha-trang, Đồng-hới, Thu-xá, Saigon, Phnom-Penh.

3007

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Bệnh đi rửa, xưng dạ dày, đau dạ dày, ăn không ngon, ngủ không yên, khó tiêu. Có thể sinh ra các bệnh khác nữa.

Muốn khỏi các bệnh ấy thì nên dùng thuốc:

Elixir Tridigestif

có các chất Pancréatine, Diastase và Pepsine.

Giá mỗi chai: 1$10

Có bán tại: Nhà Bà chuông, Hanoi

3001

Dù các ngài đau dạ dày đến thế nào mặc lòng, hễ dùng:

Thuốc bột Saint André

thì sẽ thấy kiến hiệu tức thì.

Các sự đau đớn đã tiêu tán đi, các ngài lại được khỏe mạnh như thường.

Thuốc bột Saint André

lại chữa các bệnh như là:

Đau tỳ vị, bệnh dầy, bệnh gì chua, vân vân...

Giá bán: **0$85** một lọ

Hỏi tại hiệu Bào-chế

CHASSAGNE

59, Rue Paul Bert, Hanoi

3003

MỚI XUẤT BẢN:

SỐ-HỌC ĐỊA-DƯ

Đông-Pháp — Bắc-kỳ

Trung-kỳ — Nam-kỳ

Dùng trong các lớp Sơ-đẳng các trường Pháp-Việt và nhất là cho học-trò đi thi bằng Sơ-đẳng yếu-lược

PHẠM-HUY-LỤC Soạn

Có địa-đồ Đông-pháp toàn-thể và địa-đồ riêng từng xứ

Giá bán: **0$50** — Tiền cước: **0$10**

Bán tại hiệu quán và các hàng sách

COLLYRE JAUNE

SELON LA FORMULE DU

DOCTEUR CASAUX

DIRECTEUR DE L'INSTITUT OPHTALMOLOGIQUE

PROFESSEUR A L'ÉCOLE DE MÉDECINE DE L'INDOCHINE

THUỐC CHỮA MẮT CỦA QUAN Y KHOA BÁC SĨ CASAUX

Giám-đốc nhà thương chữa mắt hàng Cỏ, Hanoi, đã kinh-nghiệm mà chế ra để chữa cho người Annam,

Kiến-hiệu lạ thường — Không sót

Để lâu không hỏng — Rẻ tiền

Giá một lọ có cả ống nhỏ rọt . . . . . **0$30**

ĐỘC QUYỀN BÁN TẠI:

PHARMACIE CHASSAGNE

59, Rue Paul-Bert, Hanoi

3002

RƯỢU CỦA ÔNG CÓ DANH TIẾNG LAROCHE CHẾ RA HIỆU LÀ

QUINA-LAROCHE

THUỐC UỐNG BỔ TẠNG PHỦ VÀ TRỊ BỊNH RẾT CHẾ RA BỞI CÂY THUỐC QUINQUINA

Thuốc này tay tìm đã nổi tiếng thiên hạ đều dùng công hiệu không có thuốc nào hay bằng. Thuốc QUINA LAROCHE là thuốc hay hơn hết cho bổ sức lại, bổ tạng phủ, trị bịnh rét làm cho ăn ngủ, thuốc đó lấy vào hay là thứ gian ai không đều quên đứng.

Ai ai đang có công đứng, chẳng là người bịnh con cũng đàn bà hay là con nít. Thuốc đó trị bịnh con này: bịnh ho lao, ít yếu đuối, huyết suy, bổ sức lại các bịnh làm cho con người yếu đuối, bị trái ban, bổ máu mau tốt ngon, rất hay cho trẻ trẻng, trước trở trong tỳ vị các bịnh đó đều đáng chữa tay thuốc QUINA LAROCHE đứng.

Con nít người suy và con gái tốc cang tốn công đến bổ sẽ khỏi tiêu nước sản, công như mấy bịnh kì trước đây đến nên dùng thuốc QUINA LAROCHE.

Những người nào ở xứ hay có thấp rét nặng chẳng nên quên dùng thuốc đó.

Các bịnh kể trên đây thuốc đó trị lấy làm mau và chắc. Chẳng những sẽ trừ hết mà thôi còn lại mấy sau trong mình mạnh khỏe, lại thêm sức lực, ăn uống ngon có chừng và cũng ta giảm kém thuốc đó rằng: Nước ngọc thạch của thiên thần chế ra (Liqueur de Jade) lời tục ngữ của người Tàu nhe những tinh thuốc trị bịnh hay hơn hết thấy không thuốc nào bằng.

Từ khi chúng ta bắt thuốc QUINA LAROCHE thì chúng ta có đăng cả vạn giấy chứng và thư cảm ơn của mấy người bịnh và cả vạn giấy của các quan lương y khác nông lòng ta.

Rất tại thuốc nước QUINA LAROCHE là một thứ thuốc làm lợi cho người hơn hết thảy.

CÁCH DÙNG

Rượu QUINA LAROCHE nhất uống từ một ly tới ba ly có bữa theo chỉ rượu trọn một ngày trong hai bữa ăn. Cần muốn trị bịnh rét thì mỗi bữa không bỏ uống một ly, uống 3 ly ngoài cả rét 3 giờ rưỡi, thì ly ly chất nặng trước có nên giờ.

Thuốc QUINA LAROCHE thường rất uống không pha nước mà khi trời nóng nực thì pha nước vừa mà uống cho đỡ khát.

COMAR VÀ CÔNG-TY

Ông chủ bán thuốc ngon nhứt tại Paris

3049

Hiệu bào-chế J. BLANC

L. BLANC kế-nghiệp

Lập tự năm 1886, ta thường gọi là hiệu thuốc Lập-lăng ở phố Tràng-tiền (Rue Paul Bert) số 31, Hanoi-Tonkin

Giây nói số 59

NÊN ĐẾN ĐÓ MÀ HỎI:

KOLA COCA. — *Rượu bổ để cho những người ốm và dân bà ở cữ* . . . . . *Một lítre:* **2$10**

Trước khi ăn cơm uống một cốc con.

ELIXIR HISTOGÉNIQUE. — *Thuốc nước.* *Một chai:* **1,25**

GRANULÉ HISTOGÉNIQUE. — *Thuốc hạt.* *Một chai:* **1,25**

Đều là thuốc trị bệnh lao, bệnh ghịp và các bệnh đau phổi rất hay, người lớn trẻ con đều dùng được cả.

SIROP D'HÉMOGLOBINE SOLUBLE. — *Thuốc trị bệnh hao mòn xanh xao rất là thần hiệu. Mỗi lần trước khi ăn cơm uống 3 hay 4 muỗm.* . . . . . *Một chai:* **1,25**

GOUTTES NOTAL, Circulation du Sang. — *Thuốc làm cho mạch máu chạy đều.* . . . . . *Một chai:* **0,80**

Ai ở xa có cần hỏi gì cứ viết thơ về, bản-hiệu xin trả lời ngay

Tiền gởi hàng phần người mua phải chịu

3063

GRANDS MAGASINS RÉUNIS

PHỐ PAUL-BERT. — HANOI

Ngăn bán các thứ ăn uống

Rượu Anisette « Marie Brizard ».	*Mỗi chai:*	**23** fr. 00
Rượu Anis Pernod	*Mỗi chai:*	**26** fr. 00
Rượu Cognac Fine Pale « Marie Brizard ».	*Mỗi chai:*	**25** fr. 00
Rượu Cognac « Olard Dupuy » 3 sao. .	*Mỗi chai:*	**32** fr. 00
Rượu Gentiane « Bonal »	*Mỗi chai:*	**12** fr. 00
Rượu « Imperator » supérieur aux Anis.	*Mỗi chai:*	**26** fr. 00
Rượu Marc de Bourgogne	*Mỗi chai:*	**15** fr. 00
Rượu Porto Doré « Vitrac ».	*Mỗi chai:*	**22** fr. 00
Rượu Rhum du Pilar	*Mỗi chai:*	**22** fr. 50

Sữa hiệu « Berna » thượng hạng, mỗi hộp ba hào

3005